Milliyet

ÇOCUK

20 Şubat 1984 ● Sayı: 8 ● 50 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
BİLİM DÜNYASI ANSİKLOPEDİSİ
Eki ile

Türkiye'nin en büyük çocuk dergisi:

TÜRK TİCARET BANKASI İŞBİRLİĞİ İLE

Milliyet

ÇOCUK'tan

bir yılda

ÜÇ ANSİKLOPEDİ BİRDEN

birinci hamur kağıt

8 renkli pırıl pırıl baskı üstelik

ÜCRETSİZ

Çağdaş insanın ve çağdaş toplumun ürünü,
"Bilim Dünyası"nı evinize getiren ansiklopediler...

Not: Bayilerde cilt kapaklarını bulamayan okurlarımız, Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi, Prof.Kâzım Gürkan Cad.No:10 Cağaloğlu İST. adresine mektup yazmaları gereklidir.

Milliyet
ÇOCUK

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Teknik Sekreterler
AYSEL UĞUR
NACİ ÖZDAĞLI

Teknik Danışman
YETKİN ALDİNÇ

Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ

Milliyet Yayınları, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad.
No: 10
Cağaloğlu-İSTANBUL

Telefonlar:
526 83 86 - 520 83 94
528 42 67 - 528 55 66

Abone ve Satış İçin Başvuru:
Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi,
Cağaloğlu - İSTANBUL

Abone Koşulları:
Yıllık: 2990.— TL.
Altı Aylık: 1495.— TL.

Milliyet Yayın A.Ş.
Ayazağa
Ofset Tesisleri'nde hazırlanmış ve basılmıştır.

Türkiye'de Satış Fiyatı:
50 Lira

Kıbrıs'ta Satış Fiyatı:
70 Lira

20 Şubat 1984
Yıl: 14 Sayı: 8 Cilt: 1

YENİ ÇIKAN KİTAPLARIMIZ

ALDIĞIMIZ mektuplardan, dergimizin içinde yayınlanan "Okunacak Kitaplar" sayfasının büyük ilgi çektiğini, okuyucularımızın bu bölümde önerilen kitapları, kütüphanelerden ya da kitapcılardan edinip okuduklarını sevinerek öğreniyoruz.

Bu hafta aynı sayfalarda ünlü öykü yazarımız **Ömer Seyfettin** ve bazı öyküleri tanıtılıyor. Yalın ve akıcı bir dille birbirinden güzel öyküler yazmış olan Ömer Seyfettin'in yapıtları bugünkü kuşaklar tarafından rahatça okunabiliyor. Okuma kitaplardan, televizyona değin her yerde karşımıza çıkan bu öykülerin tamamını okumanızı diliyoruz...

"Dâhiler de Öğrenciydi" sayfamızın bu sayıdaki konuğu Thomas Alva Edison... Elektrik ampülünü bulan Amerikalı bilim adamının çocukluk yaşamı gerçekten ilginizi çekecektir sanıyoruz...

Elektrik alanında yaptığı çalışmalarla, günümüzdeki büyük gelişmelerin temelini atan Edison, acaba bu sonuçların elde edileceğini biliyor muydu, dersiniz?..

Sizlere yeni çıkan kitaplar konusunda da biraz bilgi vermek istiyoruz.

Milliyet Çocuk Kitapları'ndan **"Burcu'nun Serüvenleri"** adlı dizinin ikincisi olan **"Burcu Okulda"** adlı kitap çıktı..

Milliyet Yayınları, Yeşil Diziden çıkan dört kitabın adları da şöyle: **"Fareler ve İnsanlar"**, **"Mavi Alacalı Baston"**, **"Pollyanna"** ve **"Şafak Kızı"**...

Esenlik dileklerimizle...

bizden size

"Fareler ve Insanlar" kitabının yazarı John Steinbeck, 1962 yılında Nobel Edebiyat Ödülü'nü kazanmıştı...

İÇİNDEKİLER

Bizden Size 3
Maskara 4-7
Hayvanlar Dünyasından 8
Red Kit 9-12
Basketbol 13
Tele-Yunus 14-15
Bilmece Bulmaca 16
Siyah Kısrak 17-20
Bilmece Bulmaca 21
Okunacak Kitaplar 22-23
Sinema TV 24-25

Ormanlar Kralı Robin 26
Yabancı Gözüyle Türkiye 27
Her Telden 28-29
Keyifli 30
Anadolu Efsaneleri 31
Bilmece Bulmaca 32
Alis 33-36
Dâhiler de Öğrenciydi 37
Okurdan Okura 38-39
Altın Hırsızları 40-41
Cimcime 42-45
Bilim ve Yaşam 46
Bob-Morane 47-50

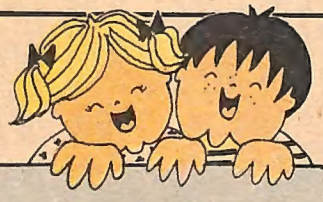

Bu sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı **"Milliyet Çocuk Dergisi, Okurun sesi Cağaloğlu/İstanbul"** adresine bekliyoruz.

okurun sesi

Derginizi 1979 yılından beri alıyorum ve çok beğeniyorum. Cimcime, Mırnav, Bilmece-Bulmaca sayfalarını beğenerek okuyorum. Cimcime ve Mırnav'ın sayfalarını çoğaltmanızı istiyorum.

Ebru Erkan (İstanbul)

Derginizi 4 yıldır alıyorum ve çok beğeniyorum. En çok Red Kit, Cimcime ve Mırnav'ı seviyorum. Sizden isteğim Gaddar Davut ve Beşler Çetesini yeniden yayınlamanızdır.

Öner Bütev (İzmir)

Derginizi alıyorum ve çok beğeniyorum. Red-Kit, Mırnav, Cimcime'yi zevkle okuyorum. Sizden isteğim sporcuların ve çizgi roman kahramanlarının posterlerini yayınlamanızdır.

Uygur Aydın (Ankara)

Derginizi alıyorum ve çok beğeniyorum. Spor sayfası yayınlamanızı ve Basketbol'un sayfasını çoğaltmanızı istiyorum.

Elif Kılıç (Yakacık)

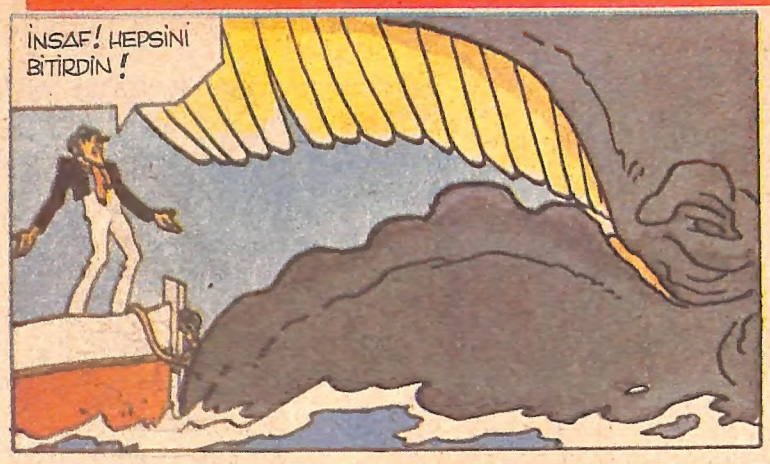
İNSAF! HEPSİNİ BİTİRDİN!

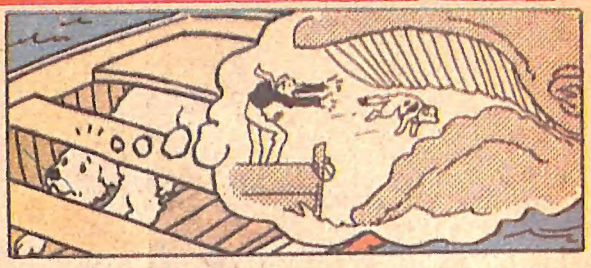

ÇOMAR BURAYA GEL!

I-IH! GELMEM!

ÖLECEKSEK BİRLİKTE ÖLELİM.
UFF!

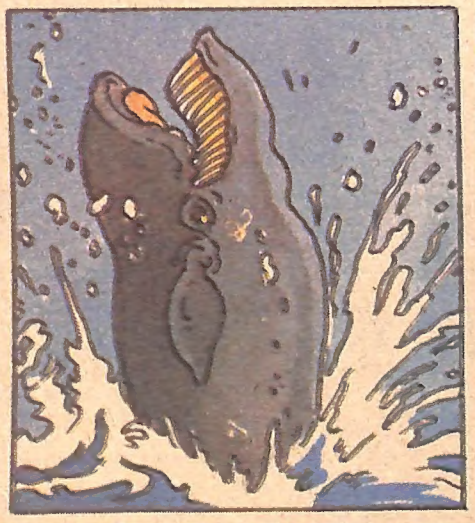

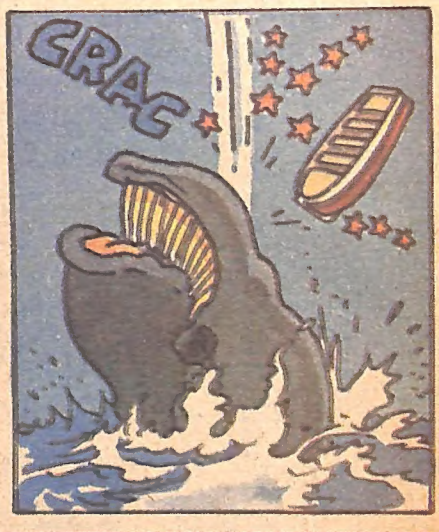
CRAC

CHAAFF!

UFF!
BURAYA GEL, ÇOMAR!
YOKSA KÖPEK BALIKLARI SENİ YER!
SIRTTA DAHA RAHAT EDERİZ.
HAV!
HAYVAN BİRDEN SAKİNLEŞTİ!
SNIF!
ŞUNA BAK! KAN BU!
BELKİ DE BAŞKA BİR BALIĞI YİYOR-DUR.
HUM!
AA! ÖLMÜŞ! ÖLDÜR-MÜŞÜM ONU!
YAŞASIN! BUNU HEMEN BİR FASULYE KONSERVESİ AÇARAK KUT-LAYALIM!
EYVAH! TÜM YİYECEKLERİ ONA VERDİĞİMİZİ UNUTTUM.

HEP BUNLAR APTAL KAFAMIZ YÜZÜNDEN OLDU...

SENİN KAFAN, YANİ...

İKİ GÜN SONRA...

AAAAH!

HUUU!

AH! COMAR! BU KEZ İŞİMİZ GERÇEKTEN BİTİK!

BANA ÖYLE BAKMA! BENİ YEMEYİ DÜŞÜNMÜYORSUN SANIRIM...

DAHA İYİ BİR FİKRİM VAR!

RAAC RAAC

ÑAM ÑAM

BİR KÖPEK BANA YAŞAMAYI ÖĞRETİYOR! OLACAK ŞEY DEĞİL!

BU ET BİZE GÜNLERCE YETER...

AZ SONRA...

SUYUMUZ DA BOL...

BİRAZ DA SU İÇELİM..

SLURP

PÖH! BU SU TUZLU?

BİR DE DENİZCİ OLACAK!

AÇLIKTAN DEĞİL, AMA BU KEZ SUSUZLUKTAN ÖLECEĞİZ.
GECELEYİN...
ZZZZZZZZZZZ!
FLAP FLAP FLAP
ZZZZZ...
ÇOMAR, SEN DE DUYDUN MU?
FLAP FLAP
DEV BİR AKBABA! BİZİ GÖRDÜ GALİBA...
?
FLAP FLAP FLAP
GUAH GUAH
FLAP FLAP
GUAH GUAH GUAH
DUR ÇOMAR! SALDIRMA!
GELİYOR!..
SALDIRMAK İÇİN NE BEKLİYOR HÂLÂ?
AKBABALARIN YALNIZ LEŞ YEDİKLERİNİ UNUTMUŞ - TUM...
DEMEK Kİ KARA YAKINLARINDAYIZ... BU HAYVANIN KONACAĞI BİR YER OLMALI MUTLAKA...

Sürecek

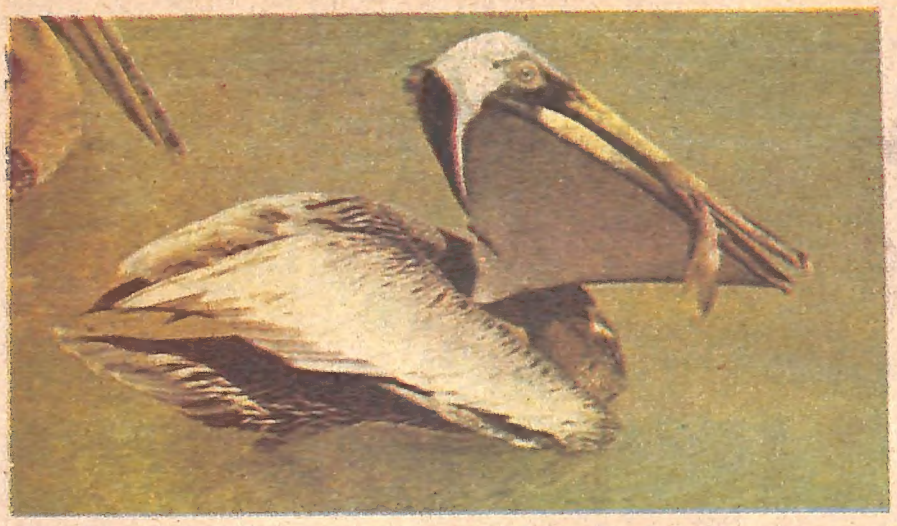

AHTAPOT

Başları çevresinde, vantuzlu sekiz kolu olan, yuvarlak hayvanlardır. Kayaların ya da mercan kütlelerinin altında yaşarlar. Ahtapotlar kollarıyla bedenlerini iterek yüzerler. Ya kendilerini savunmak, ya da heyecanlandıkları zaman, hemen renk değiştirirler. Yapılan deneyler ahtapotların öğrenebildiklerini ve geçmiş olayları hatırladıklarını göstermiştir. Kızdıkları zaman zehir saldıkları için, tehlikeli olabilirler.

BESLENME: Midye, pavurya ve ıstakoz.

BOY: Bilinen en büyük ahtapot 900 cm. boyundadır.

YAŞADIKLARI BÖLGE: Dünyanın bütün denizlerinde ve Okyanuslarda.

FOK

Suda yaşam sürecek biçimde uyum sağlamış hayvanlardır. Kolları ve bacakları zamanla değişerek yüzgeçe dönüşmüşlerdir. Bedenleri kısa tüylerle kaplıdır. Yalnız uyumak ve dinlenmek için sahile çıkarlar. Başlıca besinleri balıktır. Kürkleri için avlanırlar. Çoğu zaman köpek balığına yem olurlar.

YAŞADIKLARI BÖLGE: Dünyanın bütün okyanusları.

PELİKAN

Pelikanlar, büyük su kuşlarıdır. Genellikle beyaz ya da gri renkte olurlar. Kocaman gagalarının altında büyük keseleri vardır. Bu keseye alabildikleri kadar balık alır, depo ederler. Geniş kanatları vardır. Kısa bacakları, geniş perdeli ayaklarıyla gülünç görünümleri yüzünden hayvanat bahçelerinde çok sık ziyaret edilirler. Büyük gruplar halinde yaşarlar. Yuvalarını ya toprak üzerine, ya da alçak çalıların arasına yaparlar. Yumurtaları mavimsi beyazdır. Yavrular, annelerinin ağız keselerine başlarını sokarak, depo edilen balıkla beslenirler

YAŞADIKLARI BÖLGE: Dünyanın tüm bölgelerindeki göllerde, nehir ağızlarında.

KURT

Hiç benzememelerine karşın, kurtların köpeklerin ataları olduğuna inanılır. Çok iyi koku alırlar. Aslında korkak hayvanlardır. Yavrular ilkbaharda doğar ve içi boş ağaç kütüklerinde, ya da kayaların arasında büyürler. Asya ve Avrupa'da yaşayan kurtlar, gri-siyah renkildirler. Hindistan'da yaşayan ise daha küçüktür. Bir zamanlar çok yaygın olan kurtların sayıları azalmıştır. Amerika'da görülen türü gridir. Grönland ve Kuzey Kutbuna yakın bölgelerde yaşayanlar daha iri ve beyaz olur.

YAŞADIKLARI BÖLGE: Kuzey yarım küresi.

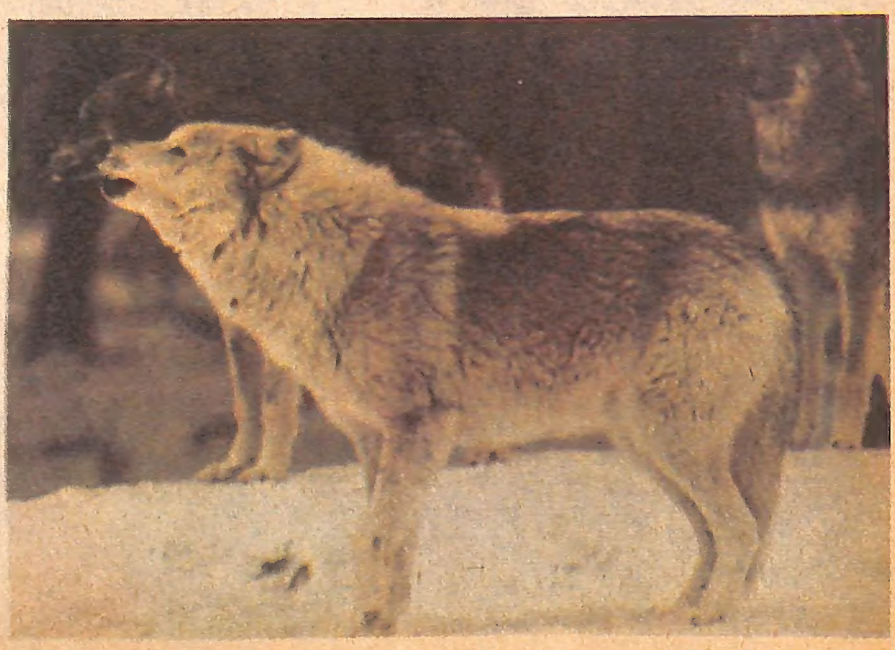

RED KİT
PETROLCÜLER 11

ÇOK KONUŞTUN BAŞBELÂSI!
BRRRR...
BRRRRER
?
BRRRRRR BRROMMMM
BROMMBRRAOUMMM
BRRRA DABRROUMMM...
YIPPEEE R!
YAŞASIN! YENİ BİR PETROL YATAĞI BULDUK PATRON!
ÇABUK ŞU BRANDAYI GERELİM, DÜŞÜYOR!
FLOE!
ZAVALLI BARRY! BULDUĞUN İLK PETROL NE YAZIK Kİ SENİN SONUN OLDU!
BANA O KAHROLASICA SIVIDAN BİR DAHA SÖZ ETME!

EVET BAYLAR, BÖYLELİKLE KASABA SON PİSLİKTEN DE TEMİZLENMİŞ OLDU...
SENİN SAYENDE RED KİT!
ŞERİF'İN BÜROSU
DOĞRU!
KASABADA BARIŞ YENİDEN KURULACAK. PETROL ÜRETİMİ NORMALE DÖNECEK VE İNSANLIK İÇİN YENİ BİR ÇAĞ BAŞLAYACAK...
BİZ DE BATIYA DÖNEBİLECEĞİZ DÜLDÜL!
GÜNLERDEN BERİ DUYDUĞUM EN GÜZEL SÖZ BU!
BİZİMLE KALIRSAN KISA SÜREDE ZENGİN OLURSUN RED KİT.
DOĞRU!
YOO, BİZİM İŞİMİZ BURADA BİTTİ. DÜLDÜL DE, BEN DE YEŞİL KIRLARIN HAVASINI ÖZLEDİK!
HAY AĞZINI ÖPEYİM KOVBOY!
HALKIM ADINA, KASABANIN YENİ BELEDİYE BAŞKANI OLARAK ASAYİŞİ DÜZENLEME KONUSUNDA GÖSTERDİĞİNİZ BAŞARININ ARMAĞANI OLARAK BU ALTIN FIÇIYI SUNUYORUM VE AYRICA...
BABA! BABA!
!
BİZİM EVİN ARKA BAHÇESİNDE PETROL BULUNDU!
! !
YA-HOOO!
YIP-Pİİİİİİİ!..
MORRIS

BU MİLLET ADAM OLMAZ!
BİLMEM BU PETROL İŞİNİ AKIL ETMEKLE İNSANLARA İYİLİK Mİ YOKSA KÖTÜLÜK MÜ YAPMIŞ OLDUM?!..
MERAK ETME ALBAY! YÜZYIL SONRA İNSANLIK ADINA YAPTIĞIN ÇABALAR İÇİN SAYGIYLA ANILACAKSIN, EMİNİM!
SU PETROL KUYULARINA SON KEZ BİR BAK DÜDÜL, ÇÜNKÜ BİR DAHA GÖREMİYECEKSİN!
ÖYLE Mİ?!..
ÇÜNKÜ PETROL'ÜN P'SİNİN BİLE BULUNMADIĞI TEKSAS'A GİDİYORUZ!..
ÖYLEYSE SIKI TUT DİZGİNLERİ!
BU SERÜVENİN SONU

BASKETBOL Nasıl Başladı? Nasıl Gelişti?

ALAN SAVUNMASINDAKİ EN ÖNEMLİ NOKTALARDAN BİRİSİ DE TOPLA OYNAYAN OYUNCUYU ÇEMBERDEN UZAK TUTMAKTIR.

ARTIK GÜNÜMÜZDE BÜYÜK TAKIMLAR ALAN SAVUNMASINI BENİMSEMİYORLAR. ADAM ADAMA SAVUNMAYI YEĞLİYORLAR.

DEĞİŞİK ALAN SAVUNMALARINI ŞÖYLE SIRALAYABİLİRİZ...

3-2, 2-1-2, 1-3-1 VE 1-2-2 ALAN SAVUNMASINDA AMAÇ, RAKİP OYUNCUYU BELİRLİ BİR DÜZEN İÇİNDE ÇEMBERDEN UZAK TUTMAKTIR. POTAYI KORUMAYA ÇALIŞAN OYUNCULARIN SAVUNMA DURUŞU DEĞİŞMEZ. HEP AYNI BİÇİMDE VE AYNI SAYIDA OYUNCUYLA KAYARAK DEVAM EDER.

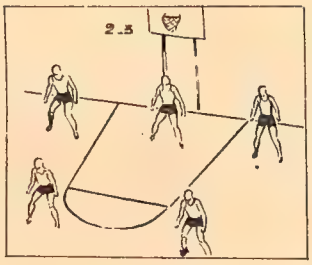

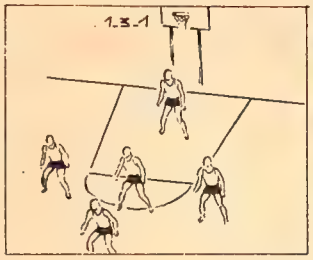

ANTRENÖR ALAN SAVUNMASINI, ESKİ BİR YÖNTEM OLARAK DÜŞÜNMEMELİ ALAN SAVUNMASINDA, SAVUNMA OYUNCUSU YER DEĞİŞTİRİRKEN HIZLA KOŞACAK YERDE AŞAĞIDAKİ RESİMDE GÖRÜLDÜĞÜ GİBİ KAYAR ADIMLARLA İLERLEMELİDİR...

SAYI OLDUKTAN SONRA OYUNCUNUN TOPU OYUNA SOKMASI İÇİN BEŞ SANİYELİK BİR SÜRESİ VARDIR. BEŞİNCİ SANİYEDE TOPU OYUNA SOKMAZSA TOP RAKİP TAKIMA VERİLİR.

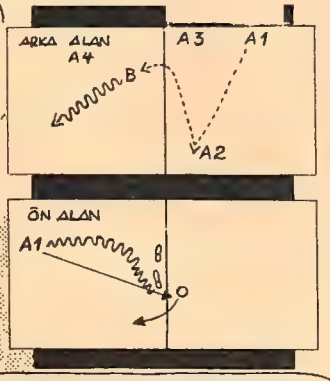

EĞER TOP KENARDAN ÇIKIYORSA SÜRE YİNE BEŞ SANİYEDİR. HÜCUM OYUNCUSU TOPU TUTTUKTAN BEŞ SANİYE SONRA BAŞKA BİR OYUNCUYA VERMEK ZORUNDADIR, AKSİ HALDE HAVA ATIŞI OLUR.

HÜCUM TAKIMININ TOPLA 30 SANİYE OYNAMA HAKKI VARDIR. FAKAT TOP OTUZ SANİYE İÇİNDE HERHANGİ BİR NEDENLE DIŞARI ÇIKARSA ZAMAN SIFIRLANIR...

BEŞ SANİYE KURALI, SAVUNMA OYUNCULARINI KORUR VE ONLARA FAZLADAN BİR ŞANS TANIR. OYUN, KENAR ÇİZGİSİNDEN YENİDEN BAŞLAR...

MAÇLAR BOYUNCA KURALLARA KESİN OLARAK UYULMALIDIR. OYUNCULAR HER AN CEZA ALMA TEHLİKESİYLE KARŞI KARŞIYA OLDUKLARINI UNUTMAMALIDIRLAR.

HER OYUNCU BU KURALLARI ÇOK İYİ BİLMEK ZORUNDADIR. BİR HÜCUM OYUNCUSU KORUMA ALANINDA ÜÇ SANİYEDEN FAZLA KALAMAZ. ÖLÜ TOPTAN SONRA OYUNA YENİDEN BAŞLANGIÇ, BEŞ SANİYEDEN KISA BİR SÜRE İÇİNDE OLMALIDIR. HÜCUM TAKIMININ ORTA ÇİZGİYE GEÇMESİ SÜRESİ ON SANİYEYİ AŞMAMALIDIR. AYRICA BİR HÜCUM OYUNUNUN SÜRESİ OTUZ SANİYEYİ AŞMAMALIDIR.

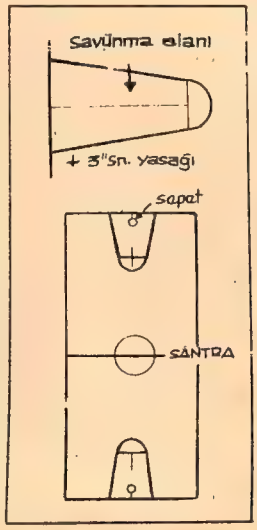

KORUMA ALANINDAKİ BİR HÜCUM OYUNCUSU ORADA ÜÇ SANİYEDEN FAZLA KALMAZ. AKSİ HALDE TOP RAKİP TAKIMA GEÇER. ANCAK İKİ AYRICALIKLI DURUM VARDIR.

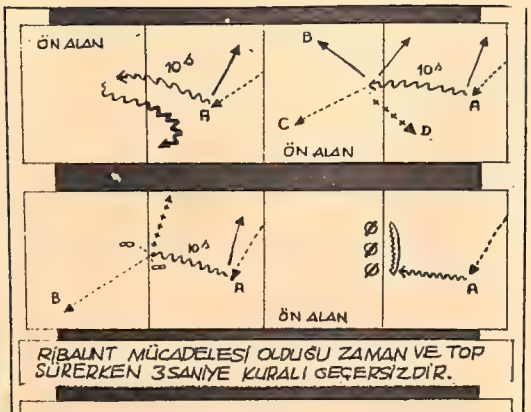

RİBALNT MÜCADELESİ OLDUĞU ZAMAN VE TOP SÜRERKEN 3 SANİYE KURALI GEÇERSİZDİR.

HÜCUM TAKIMI KENDİ SAHASINDAN 10 SANİYE İÇİNDE ÇIKMAK ZORUNDADIR. YARI SAHAYI GEÇTİKTEN SONRA DA 30 SANİYE İÇİNDE TOPU KULLANMAK ZORUNDADIR.

Tele Yunus

ÜLKÜ TAMER

GÜZEL DENİZ GÜZEL BALİNA

TELEVİZYONDA en sevdiğim, unutamadığım programlardan biri "Yaşayan Deniz"di. Kaptan Cousteau (Kusto) ise en sevdiğim televizyon kahramanı. Biliyorum, "televizyon kahramanı" dememem gerek aslında... O gerçek bir kişi, bilim adamı... Ama ne yapayım, onu hep televizyonda gördüğüm için öyle diyorum.

Babam bundan yıllar önce, ben doğmadan, Kaptan'ın bir filmini görmüş. "Sessiz Dünya"yı. Anlata anlata bitiremiyor. "Ah," diyorum, "şu film sinemalarda bir kere daha gösterilse de gidip doya doya, yedi-sekiz kere görsem..."

Birkaç yıl önce yaz sonunda bir Cumartesi akşamı "Yaşayan Dünya"yı izliyordum yine. "Calypso" (Kalipso) gemisi mavi dalgalarda ilerliyordu. Televizyonda siyah-beyaz gördüğüm için aslında "gri dalgalarda" demem gerekir; ama o zaman da işin tadı kaçar.

Omuzuma bir el dokundu. dönüp baktım: Kaptan Cousteau.

"Sen denizi sever misin, Tele Yunus?" diye sordu.

"Severim sevmesine... ama denizden yararlanamıyorum ki," dedim. "Yazları bazen annemle babam Akdeniz kıyılarına, Ege kıyılarına gidiyorlar; beni de götürüyorlar. Ancak o zaman denize giriyorum. İstanbul'da denize girmek olanaksız... Balıklarımız bile azaldı..."

Bir süre susup dalgalara baktık.

"Kaptan," dedim, "nereye gidiyoruz?"

"Balina bulmaya."

"Nerede bulacağımızı biliyor musun?"

"Denizler engindir, Tele Yunus. Ama onların da karalar gibi yolları, sokakları, caddeleri vardır. Sen evden okula, okuldan eve giderken belirli sokaklardan geçiyorsun, değil mi? Denizdeki canlılar da belirli yollardan geçerler hep. Balinanın geçeceği yollar biliyorum. Şimdi o yollardan birine gidiyoruz. Kanada'nın Büyük Okyanus'taki kıyılarına... Balinalar Kuzey Kutbu'ndan yola çıkarlar; Asya'yla Avrupa'yı ayıran Bering Boğazı'ndan geçip Büyük Okyanus'a, Pasifik'e girerler. Sonra da güneye inip California'ya, Baja'ya giderler. Kuzey Kutbu'na dönerken de aynı yolu izlerler. Onları Kanada sularında görebileceğiz sanıyorum."

"Balinalar yırtıcı mıdır, Kaptan?"

"Hayır, Tele Yunus. Kendilerine kötülük etmeyene dokunmazlar bile.. Bazı türleri tehlikeli sayılabilir; ama bak, sana bir şey söyleyeyim: Yıllardır deniz diplerini araştırıyoruz; bu arada yüzlerce balinayla karşılaştık, hiçbiri bize en ufak bir kötülük etmedi. Ama biz insanlar onlara kötülük ediyoruz."

"Nasıl?" diye sordum.

"Onları avlayarak," dedi Kaptan. "Balina avcıları yüzünden bu deniz devlerinin sayısı o kadar azaldı ki..."

O GECEYİ "Calypso"da geçirdim. Gemidekilerin hepsiyle arkadaş oldum. Kardeşim Ayşe'yi, sınıfımı, televizyonda izlediğim programları anlattım onlara. Adımın anlamını sordular; öğrenince de pek keyiflendiler. "Meğer senin denizle ilgin doğuştan başlıyormuş," dediler.

Onlar da yunusları anlattılar bana. İnsanlarla oynayan, gelip onları gıdıklayan, karınlarını okşayan yunusları anlattılar. Sevimli ahtapotları anlattılar. Suların içinde gümüş denizaltılar gibi süzülen köpekbalıklarını, "Ali Baba'nın Mağarası" olarak adlandırdıkları mercan kayalıklarını, o kayalıklarda yaşayan garip yaratıkları anlattılar. Ağzım açık, büyülenmiş gibi dinledim... Sevinçten, coşkudan, sabaha kadar da uyuyamadım. Erkenden kalkıp güverteye fırladım.

Fırlar fırlamaz da, biraz ötede, alacakaranlıkta dev bir balina gördüm.

"Kaptan!" diye bağırdım, "Kaptan!.. Balina!.. Balina var!.."

Sanki "Balina var!" diye değil de, "Yangın var!" diye bağırmışım. Gemide kim varsa bir an içinde yanımda bitti.

"Evet," dedi Kaptan Cousteau, "bir balina... Hadi, çocuklar, Tele Yunus'u hazırlayın. Benimle birlikte o da dalacak."

"Ama, Kaptan..."

"Balinayı ilk gören sensin... Onun için sen de dalacaksın. Korkuyor musun yoksa?"

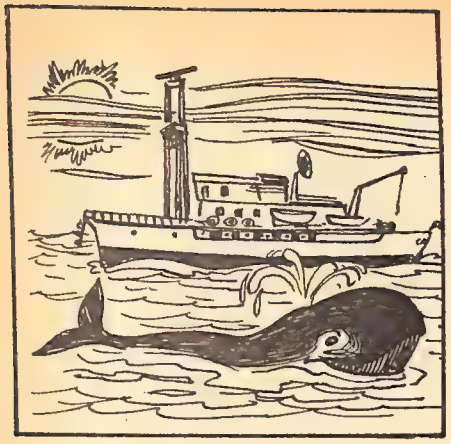

Size bir şey söyleyeyim mi... Ödüm patlıyordu!

Yine de yiğitliği elden bırakmadım.

"Korkumuyorum, Kaptan!"

Hemen bir balıkadam giysisi geçirdiler sırtıma. Tüpü nasıl kullanacağımı gösterdiler.

Beş dakika sonra cumburlop denize daldık...

O derin mavilikte hiçbir şey göremedim önce... Kaptan Cousteau'yu arandım; yoktu. On saniye sonra kulağıma incecik bir ses geldi:

"Merhaba, Tele Yunus..."

Sağıma döndüm: Dev balina!

"Merhaba Tele Yunus..."

Olacak iş değil!.. Balina konuşuyordu!

"Tabii konuşuyorum..."

Nasıl olur? Ağzımı bile açmamıştım...

"Tabii açamazsın... Suda sen konuşamazsın ki... Ama aklından geçenleri hemen okuyorum."

Şaşırmıştım.

"Şaşılacak bir şey yok ki... Daha demin evindeydin; Kaptan Cousteau'nun programını izliyordun televizyonda. Kendini burada buldun... Ona şaşmıyorsun da benim konuşmama mı şaşıyorsun?"

Süzülerek daha yaklaştı; kocaman burnuyla omuzuma dokundu.

"Seni bekliyordum, Tele Yunus... Aslında insanlar bize kolay kolay yaklaşamazlar. Hemen kaçarız. Onlar denize atlayıp da bir kere su yüzüne çıkıncaya kadar uzaklaşır gideriz... Ama seni yakından tanımak istediğim için kaçmadım. Biliyorum, sende de, Kaptan Cousteau'dan da kötülük gelmez bize."

Adımı biliyordu... Onun adı neydi acaba?

"Benim adım çok uzundur. Tam 86 harften oluşuyor. Balinaca bir ad... Sözcüklerimiz de bizler kadar kocamandır. Aklında tutamazsın. Onun için bana Balina de, yeter."

Ne tür bir balinaydı bu?

"Gri balinayım ben. Kış yaklaşıyor; onun için sıcak sulara göç ediyoruz... Yaz gelince Kuzey Kutbu'na döneriz... Bir dakika... Soluk almam gerekiyor. Su yüzüne çıkacağım. Hemen dönerim. Bir gürültü olursa sakın korkma."

Hızla yukarı fırladı... İyi ki beni uyarmış... Öyle bir gürültüyle su püskürttü, soluk aldı ki... Biraz sonra yine yanımdaydı.

"Gel," dedi o incecik sesiyle. "Sırtıma bin, seni biraz gezdireyim..."

Şaşkınlığım da, korkum da geçmişti artık. Balinanın sırtına bindim. Bir denizaltının sırtına biner gibi... Suların içinde hızla ilerledik.

Acaba gece gündüz hep yüzüyor muydu böyle?

"Evet," dedi Balina. "Yüzerim... Günde altı-yedi kere de uyurum... Yarımşar saatten. Yemeğimi de yüzerken yerim. Denizde minicik planktonlar vardır; onlarla beslenirim... Ah, Tele Yunus, sana bir şarkkı söyleyeyim mi?"

İniltiye benzer incecik bir ses çıkarmaya başladı. Şarkısı, bizim bildiğimiz şarkılara pek benzemiyordu.

"Benzemez tabii... Balinaca bir şarkı bu... Biz her yılbaşı gecesi bu şarkıyla dansederiz."

Durdu.

"İstersen sırtımdan in; bir de dansımı göstereyim sana..."

İndim. Uzun uzun dansetti.

"Ohhh," diye düşündüm. "Ne güzel bir şey bu... Bir balinayla bir çocuğun arkadaşlığı..."

Artık denize başka türlü bakacak, sularda başka türlü yüzecektim. Gri balina, kolay kolay anlatamayacağım bir şeyler kazandırmıştı bana. O anda karar verdim: Yurduma dönünce doğayla daha yakından ilgilenecek, onu korumaya çalışacaktım. Ben de doğanın bir parçasıydım; onu yok etmek, kendimi yok etmek olurdu...

Öyle keyiflendim ki, bir şarkı da ben tutturdum.

NE o Tele Yunus, Eurovision'a mı katılacaksın?" Kardeşim Ayşe karşıma geçmiş, katıla katıla gülüyordu.

Evimdeydim. Televizonun karşısında.

"Ne Eurovision'u?"

"Eurovision Şarkı Yarışması... Şarkı söylüyordun da..."

"Balinanın şarkısını söylüyorum."

"Balina mı? Kaptan Cousteau'nun programı çoktan bitti. Baksana, reklamlar gösteriliyor..."

Şu Ayşe de pek anlayışsız bir kız doğrusu. "Yaşayan Deniz"in benim için yeni başladığının farkında bile değildi...

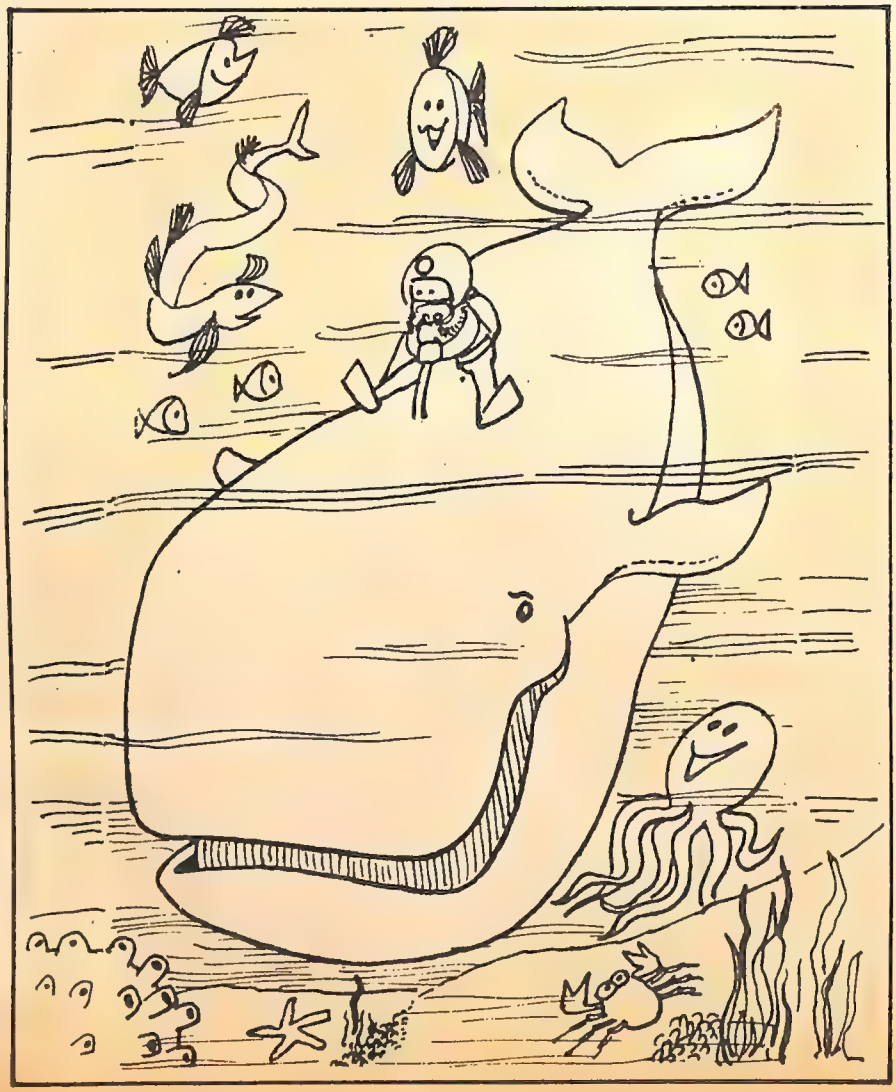

bilmece? bulmaca

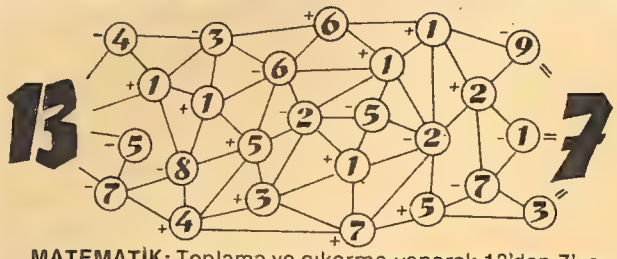

MATEMATİK: Toplama ve çıkarma yaparak 13'den 7'ye ulaşabilir misiniz?

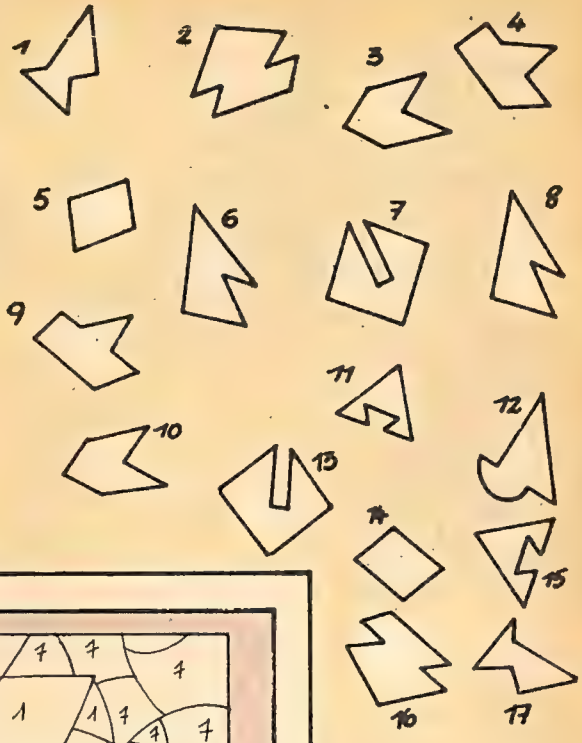

ŞEKİLLER: Bir şeklin haricinde öteki şekiller iki kez çizilmiş, bir kez çizileni bulabilir misiniz?

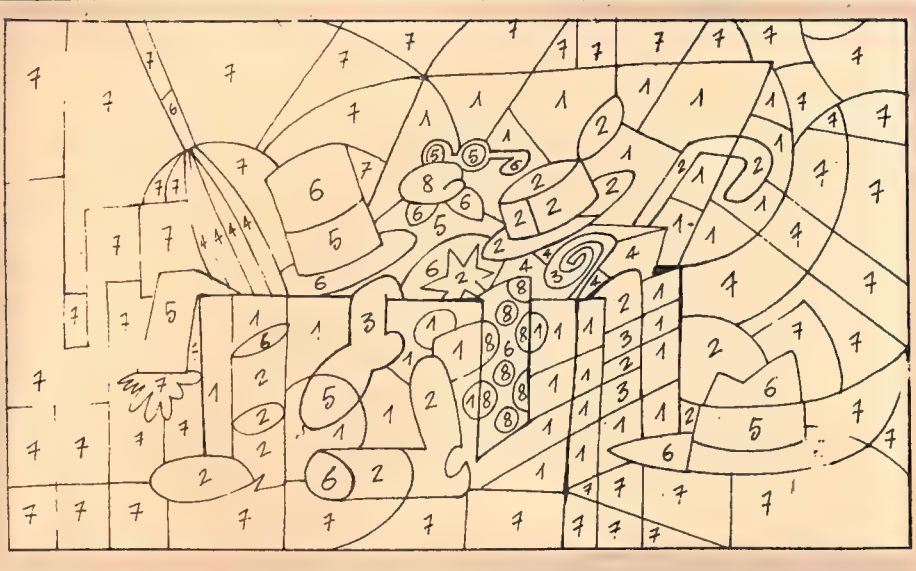

Numaralı yerleri verilen renklerle boyayalım. Bakalım ne çıkacak? (1- Kahverengi, 2- Sarı, 3- Kırmızı, 4- Yeşil, 5- Mavi, 6- Siyah, 7- Beyaz, 8- Pembe)

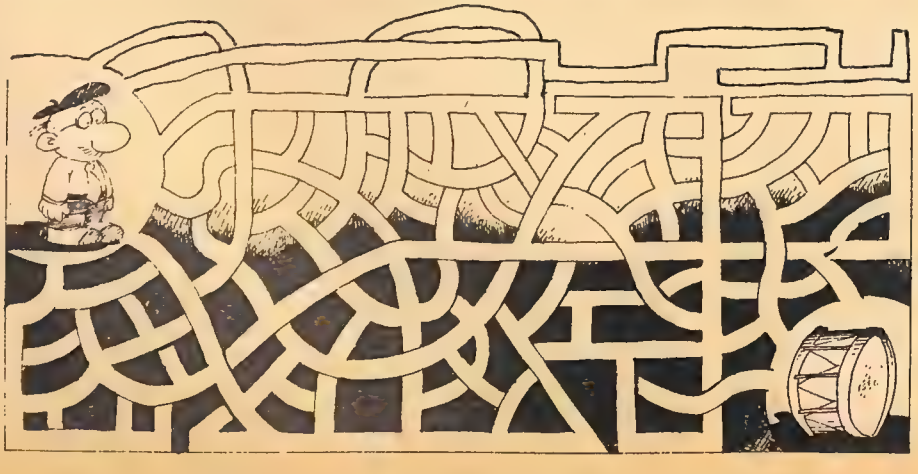

Yukarıda gördüğünüz davulcu, davulunu kaybetmiş. Yolu bulabilir misiniz?

1'den 57'ye kadar olan noktaları birleştirelim, bakalım ne çıkacak?

SİYAH KISRAK

ŞEYTANA KARŞI 10

O GECE OTELDE NEŞELİ BİR HAVA VARDI. ANCAK BİR DE FOTOĞRAFÇILARIN FLÂŞLARI OLMASA...

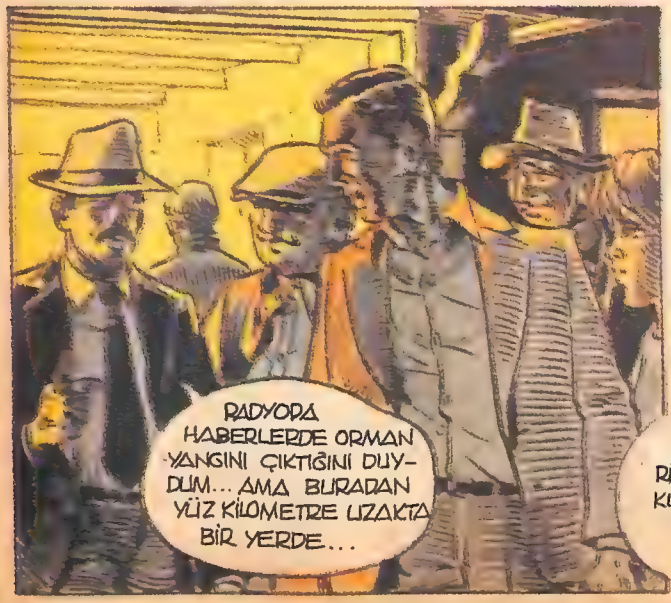

Robert Genin - Michel Faure _ Copyright: Hachette-ONK-Milliyet Çocuk

ALEK'İ BİR TÜRLÜ UYKU TUTMADI... TAM DALMIŞTI Kİ DÜŞÜNDE OTELİN YANDIĞINI GÖREREK UYANDI...

ELİNDE OLMADAN PENCEREYE GİDİP PANCURU AÇTI...

!

OLAMAZ! DÜŞ MÜ GÖRÜYORUM!.. NEDİR BU?

HENRY! KAPIYI AÇ!..

BOM BOM BOM BOM

NE OLUYOR? GENE NE VAR?

SABAHIN SAAT BEŞİNDE NE İSTİYORSUN?

GEL, BAK!

?

AMAN TANRIM! YANGIN!

AZ SONRA...

DİĞERLERİNE DE HABER VER! BİZ AHIRLARA GİDİYORUZ!

ORMAN HAMAM GİBİ YANIYOR!
DAHA HIZLI BABA, DAHA HIZLI! AHIRLARA YAKLAŞIYORUZ!
AMAN TANRIM!
VETERİNER İÇERİDE OLMALI! HERHALDE AHIRLARIN KAPISINI O AÇTI!
AMA ATLAR YANGINA DOĞRU KOŞUYOR!
ŞEYTAN, DUR!
BEN GİDİP SİYAH KISRAĞI YAKALAYIM.
ALEK! DİKKAT ET! ÇAYIR TUTUŞACAK!
ÇABUK ÇIKIN BURADAN! BİRAZDAN ALEVLER HER YANI SARACAK!
AMA SİYAH KISRAK NEREDE?
SİYAH KISRAK!

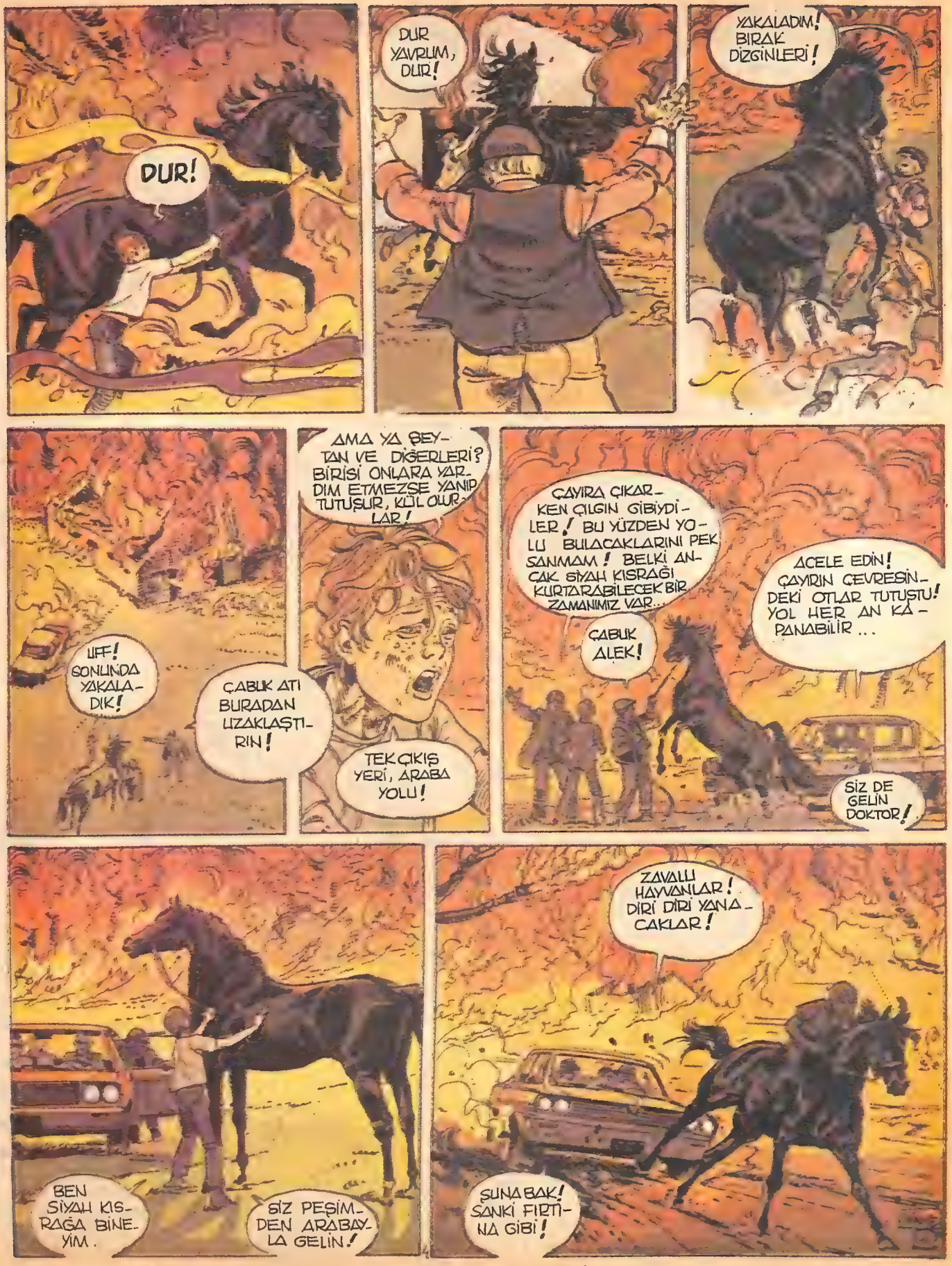
DUR!
DUR YAVRUM, DUR!
YAKALADIM! BIRAK DİZGİNLERİ!
UFF! SONUNDA YAKALADIK!
ÇABUK ATI BURADAN UZAKLAŞTIRIN!
AMA YA ŞEYTAN VE DİĞERLERİ? BİRİSİ ONLARA YARDIM ETMEZSE YANIP TUTUŞUR, KÜL OLURLAR!
TEK ÇIKIŞ YERİ, ARABA YOLU!
ÇAYIRA ÇIKARKEN ÇILGIN GİBİYDİLER! BU YÜZDEN YOLU BULACAKLARINI PEK SANMAM! BELKİ ANCAK SİYAH KISRAĞI KURTARABİLECEK BİR ZAMANIMIZ VAR...
ÇABUK ALEK!
ACELE EDİN! ÇAYIRIN ÇEVRESİNDEKİ OTLAR TUTUŞTU! YOL HER AN KAPANABİLİR...
SİZ DE GELİN DOKTOR!
BEN SİYAH KISRAĞA BİNEYİM.
SİZ PEŞİMDEN ARABAYLA GELİN!
ZAVALLI HAYVANLAR! DİRİ DİRİ YANACAKLAR!
ŞUNA BAK! SANKİ FIRTINA GİBİ!

bilmece? bulmaca

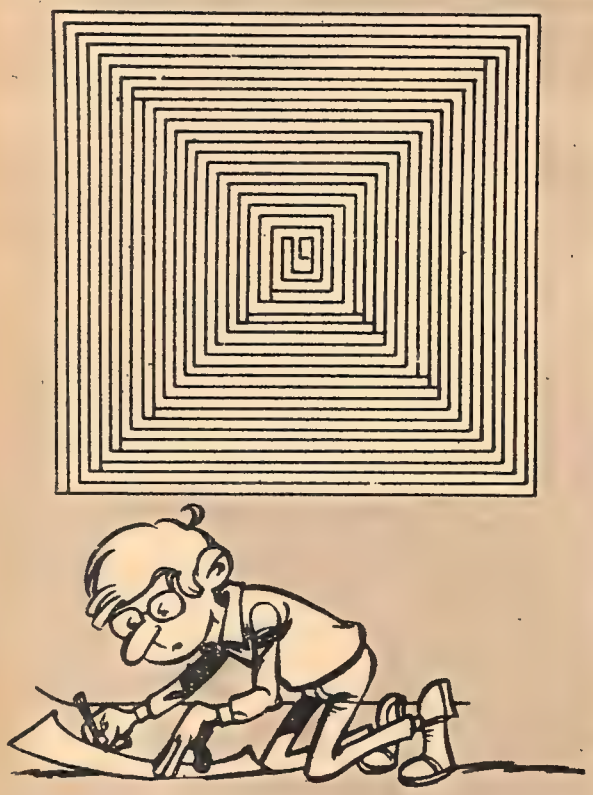

KARE: Yukarıdaki şeklin içinde kaç karenin bulunduğunu bulabilir misiniz?

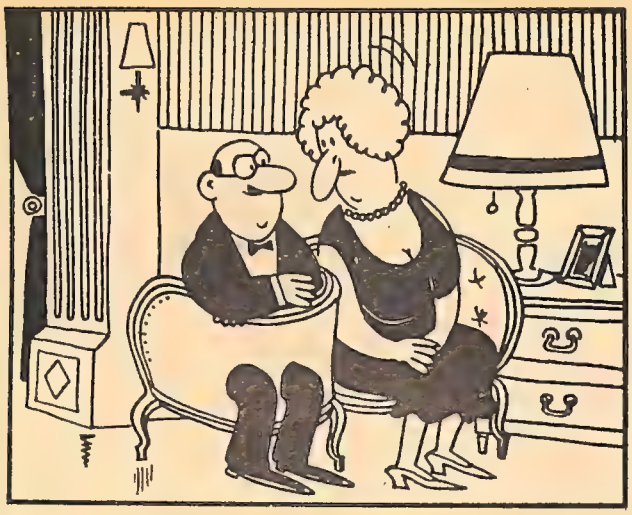

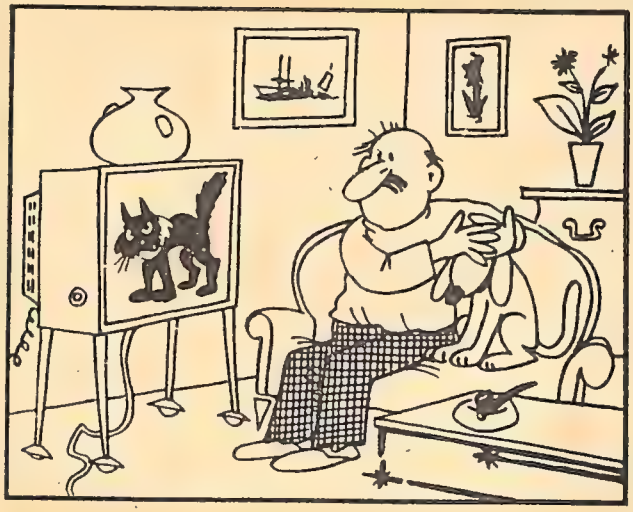

7 BENZER

Yukarıdaki iki resim arasında yedi benzer nokta var. Bu benzerlikleri ne kadar sürede bulabilirsiniz?

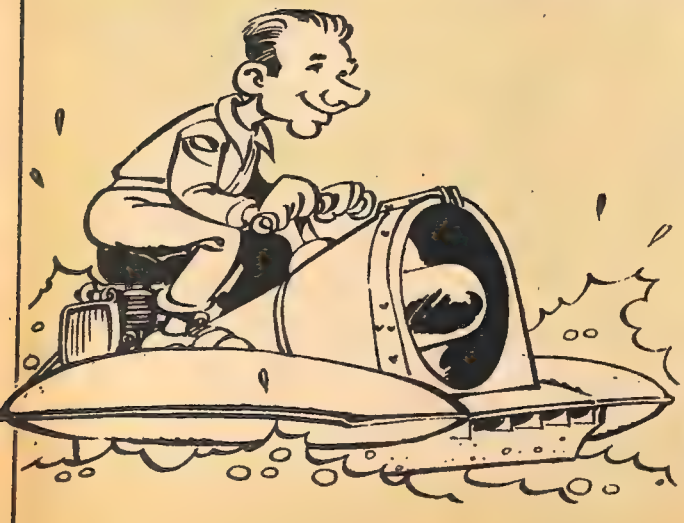

RESİM VE GÖLGE: Resim ve gölgesinin arasında bazı farklar var. Bulabilir misiniz?

HAZIRLAYAN:
Hikmet
ALTINKAYNAK

ANT-DİYET-EFRUZ BEY- YALNIZ EFE

ÖMER SEYFETTİN

ÖMER **Seyfettin**, 28 Şubat 1884'te Gönen'de doğdu. Babası Binbaşı Ömer Şevki Bey'in Ayancık Askerlik şube başkanlığına atanmasıyla, ailesiyle birlikte Gönen'den ayrıldı. Ayancık'tan sonra İnebolu'da okudu. 1892 yılında İstanbul'a gelişleriyle özel bir ilkokulda ilköğrenimini tamamladı. Bir süre yabancı dille öğretim yapılan **"Mekteb-i Sultani"**de okudu. 1897 yılında da **Eyüpsultan Askeri Rüştiyesi**'ne girdi. Bitince **Edirne Askeri İdadisi**'ne giderek öğrenimini sürdürdü. Daha sonra İstanbul'da **Mekteb-i Harbiye-i Şahane**'yi bitirerek, subay oldu (1903). Ordudan kendi isteğiyle ayrılarak, kendisini bütünüyle edebiyat çalışmalarına verdi. **Selânik**'te **Genç Kalemler** dergisinde makale ve öyküler yazmaya başladı. Balkan Savaşı'nın çıkışıyla (1912) yeniden subaylığa başladı. Yanya kuşatmasında Yunanlılara tutsak düştü. Bir yıl sonra İstanbul'a geldi, askerlikten ikinci kez ayrıldı ve Kabataş Lisesi'nde öğretmenliğe başladı (1913). Yalnızlık, bakımsızlık ve zamanında teşhis edilmeyen şeker hastalığı Ömer Seyfettin'i bir çöküntüye götürdü. 15 gün kadar Haydarpaşa Tıp Fakültesi'ndeki hastalığı 6 Mart 1920'de, henüz 36 yaşındayken, ölümle sonuçlandı.

Ömer Seyfettin'in ilk hikâyelerini **Harp Okulu**'nun ikinci sınıfındayken yazmaya başladı. Asıl eserlerinin dörtte üçünü ise, 1917 ile 1920 yılları arasında verdi. **Genç Kalemler, Yeni Mecmua, Şair, Büyük Mecmua...** eserlerini yayımladığı başlıca dergiler oldu. Hikâyelerinin tamamı 134 tanedir. Sağlığında "içtimai roman" diye nitelidiği **Ashâb-ı Kehfimiz** (Yedi Uyurlarımız, 1918), ile birer uzun hikâyeden oluşan **Harem** (1918), **Efruz Bey** (1919) kitaplarını çıkarmıştı. Öteki kitapları önce arkadaşı Ali Canip (Yöntem) tarafından (1926) derlendi. Daha sonra 1938 yılından başlayarak da çeşitli basımları yapıldı, çeşitli yayınevlerince "Bütün Eserleri" dizisinde yer aldı.

ESERLERİ

Sağlığında **Ashâb-ı Kehfimiz** (Yedi Uyurlarımız, 1918), **Harem** (1918), **Efruz Bey** (1919) kitaplarını yayımlamıştır.

Ölümünden sonra bir dizi olarak çıkanlar: **Efruz Bey, Kahramanlar, Bomba, Harem, Yüksek Ökçeler, Kurumuş Ağaçlar, Yalnız Efe, Falaka, Aşk Dalgası, Beyaz Lâle, Gizli Mabet.**

KİTAPLARININ KONULARI

YUKARIDA hikâyelerinin ana konularına değinmiştik. Burada uzun bir hikâye de sayılan **Efruz Bey** ile yarım kalan romanı **Yalnız Efe** üzerinde durmak istiyoruz. Efruz Bey, II. Meşrutiyet'ten I. Dünya Savaşı ortalarına kadar ki dönemin ortaya koyduğu bilinçsiz aydın tipini anlatır. Dönemin türlü toplumsal olaylarını yansıtır. Ömer Seyfettin **Efruz Bey**'i "Fantazi roman" diye tanımlamıştır.

Yalnız Efe, önce hikâye olarak yayımlamış (1918), daha sonra genişletilerek roman biçimine getirilmiştir. Bir dergide yayımlanmaya başlanmışsa da, belirlenmeyen bir nedenle beş sayıdan sonra roman yarım bırakılmıştır.

Yalnız Efe, on altı yaşındaki Kezban'dır. Kumdere köyünden Yörük Hoca'nın kızıdır. Yörük Hoca'yı tefeci Eseoğlu vurdurmuştur. Ama tutuklanmamıştır bile. Kezban'ın üstelemesi üzerine de dövülür. Bunun üzerine Kezban, dağa çıkar. Silahlıdır, kendisine zulüm yapanları öldürür. Bulunduğu yere varıldığında "bir çam dibinde martini, geyik postu seccadesinden, yeşil namaz bezinden başka bir şey" bulunamaz.

EDEBİYATIMIZDAKİ YERİ

ÖMER Seyfettin, edebiyatımızda "küçük hikâye" nin kurucusudur. Yazdığı hikâyeleri önceleri "Milli edebiyat" davasına ayırdı. O yıllarda **Servetifünun** edebiyatının ağdalı, katışık diline karşı çıktı. Arkadaşları Ziya Gökalp ve Ali Canip (Yöntem) ile birlikte **Genç Kalemler** dergisini çıkararak, **"arı, yalın, halk dilini"** savundu. Ayrıca söz oyunlarından arınmış, süsten, uzun cümlelerden, mecazdan kurtulmuş bir edebiyat anlayışını öngördü. Konularını çoğunlukla hayatından, gündelik hayattan aldı. Çocukluk ve askerlik anıları, ona büyük bir kaynak oluşturdu. Tarihten, folklordan, efsanelerden yararlandı. Çözümleme ve betimlemeye değil, olaya, olayın ortaya koyduğu bildiriye önem verdi.

Eserleri ve düşünceleriyle gününü, çağını yansıtan Ömer Seyfettin, çağdaş Türk edebiyatının öncüleri, yol açıcıları arasında yer alır. Günümüze kadar onun hikâyeleri, çeşitli kuşaklarca sevilerek okunmuştur. Hikâye anlayışında çeşitlilikler olsa da Ömer Seyfettin'inkiler değerini bugün de korumaktadır. Bu da onun hem dil konusundaki sağlam görüşünden, hem de işlediği konuların gerçekle olan bağından kaynaklanmaktadır.

ÖMER SEYFETTİN'den Örnekler

EFRUZ BEY

SEVGİLİ Efruz!

Hayatımdan şu birkaç levhayı yazarken ihtimal biraz mübalâğacı göründüm. Ne yapayım? Bu benim mizacım... Bunun için kızma. Beni affet! Hem emin ol ki, maksadım ne seni tahkir, ne de maskara etmek... Hakikati görüldüğü gibi, edebiyat yapmadan yazmak istedim. Muvaffak oldum mu? Bilmiyorum. Fakat okuyunca samimiyetimin derecesini herkesle beraber sende anlayacaksın. Herkes seni bizzat kendi kadar tanır, Efruzcuğum! Bugün hiç kimse sana yabancı değildir; çünkü sen "hepimizin" değilsin, değilsen bile "hepimizden bir parça"sın...

Ö.S
(Efruz Bey, 1919)

ANT

BEN Gönen'de doğdum. Yirmi yıldan beri görmediğim bu kasaba hayalimde artık seraplaştı. Birçok yerleri unutulan eski uzak bir rüya gibi oldu. O zaman genç bir yüzbaşı olan babamla her vakit önünden geçtiğimiz Çarşı Camii'ni, karşısındaki küçük, harap şadırvanı, içinde binlerce kereste tomruğu yüzen nihirciği, bazı yıkanmaya gittiğimiz sıcak sulu hamamın derin havuzunu şimdi hatırlamaya çalışırım. Fakat beyaz bir unutma dumanı önüme yığılır. Renkleri siler, şekilleri kaybeder... Pek uzun gurbetlerden sonra vatanına dönen bir adam doğduğu yerin ufkunu koyu bir sis altında bulup da sevdiği şeyleri uzaktan bir an önce göremediği için nasıl mahzun olursa, ben de tıpkı böyle meraka, sabırsızlığa benzer bir üzüntü duyarım. O her akşam, sürülerle mandaların, ineklerin geçtiği tozlu, taşsız yollar, yosunlu, siyah kiremitli çatılar, yıkılacakmış gibi duran duvarlar, küçük, ahşap köprüler, sonsuz tarlalar, alçak çitler hep bu duman içinde erir...

Yalnız evimizle okulu gözümün önüne getirebilirim.

Büyük bir bahçe... Ortasında köşk tarzında yapılmış bembeyaz bir ev... Sağ köşesinde her vakit oturduğumuz beyaz perdeli oda...

("Genç Kalemler" Dergisi, 1912)

DİYET

KOCA Ali, sesini çıkaramıyor, bir hafta içinde belki beş yıllık hizmetini durup dinlenmeden gördüğü halde, kendini yine "tembel, miskin" diye eleştirmeye sıkılmayan bu kötü insanı ezici bir bakışla süzüyordu. Yine kalbi yırtılır gibi oluyor, göğsüne sıcak bir şeyler yayılıyor, çenelerı kitleniyor, şakakları zonkluyordu. Bir anda bu titreme durdu. Koca Ali gözlerini açtı. Bir hafta buna nasıl katlanmıştı?

Şaşırdı. Hacı Kasap, çubuğu yanına bıraktı. Hizmetçisinin bu ağır bakışından kurtuluvermiş gibi dırlandı:

— Kolunun diyetini benim verdiğimi unutuyorsun galiba! dedi, ben olmasam şimdi çolak olacaktın...

Koca Ali, yine çevap vermedi. Acı acı gülümsedi. Kızardı. Sonra birden sarardı. Hızla döndü. Biledği satırların en büyüğünü kaptı. Sıvalı kolunu, yüksek kıyma kütüğünün üstüne koydu. Kaldırdı, ağır satırı öyle bir indirdi ki... o anda kopan kolunu tuttu. Gördüğü şeyin dehşetinden gözleri dışarı fırlayan Hacı kasabın önüne,.

— Al bakalım, şu diyetini verdiğin şeyi? diye hızla fırlattı...

Sonra elbisesinin kolsuz kalan yenini sıkı bir düğüm yaptı. Dükkândan çıktı.

Onun vaktiyle geldiği yer gibi, şimdi gittiği yeri de şehirde kimse öğrenemedi.

("Yeni Mecmua" Dergisi, 1918)

ÜÇ YENİ FİLM

BİRÇOK yapımevi, yeni filmlerle ilgili çalışmalarını sürdürüyor. Bunlardan üçüyle ilgili hazırlıklar hemen hemen tamamlandı. Yakında çekimine başlanacak bu filmlerden birinde başrolü **Tarık Akan** ile **Yaprak Özdemiroğlu** paylaşıyor, filmin yönetmeni ise **Osman F. Seden**... Televizyonda **"Meryem ve Oğulları"** adlı filmini izlediğimiz **Fatma Girik**, **"Postacı"** adlı yeni bir filme başlayacak ve bu filmde başrolü **Kemal Sunal**'la paylaşacak.

Yönetmen **Orhan Aksoy** ise, başrolünü **Banu Alkan**'ın oynadığı **"Sokaktan Gelen Kadın"** adlı filme başladı. Bu film, **Esat Mahmut Karakurt**'un aynı adlı romanından sinemaya uyarlanıyor. Öte yandan birçok yapımevi de, yeni filmlerle ilgili hazırlıklarını sürdürüyorlar.

MICHAEL JACKSON REKLAM FİLMİ ÇEVİRİRKEN ÖLÜYORDU

THRILLER adlı son albümü ile müzik dünyasında fırtına gibi esen ünlü şarkıcı **Michael Jackson**'ın başına az rastlanır bir kaza geldi. Los Angeles'da bir reklam filmi çevirirken saçları birden alev alan ünlü şarkıcı, film ekibinin ani müdahalesi ile, son anda yanarak ölümden kurtuldu. Hemen hastaneye kaldırılan ve ikinci derece yanık olduğu saptanan Michael Jackson uzun süre sahnelerden uzak kalacak.

MİNİ SİNEMA-TV SÖZLÜĞÜ

CANLANDIRMA SİNEMASI: Bizde "çizgi film" diye anılan tür...

CANLI RESİM KAMERASI: Çizgi filmlerde kullanılan özel "alıcı"...
Bu alıcı, her çalıştırıldığı zaman tek kare resim alacak şekilde yapılmıştır.

CARTOON: Çizgi filmlerin başka bir adı...

CINECITTA: "Sinesitta" diye okunur. Avrupa'nın en büyük film stüdyosudur. 1937'de açılmıştır. 1946'da büyük bir onarım geçirmiştir.

HER HAFTA BİR ADRES

AVA GARDNER

c/o Jess A. Morgan Co.
6300 Wilshire Boulevard
Los Angeles. Cal. 90048
U.S.A.

Birçok filmini gördüğümüz Ava Gardner'i son kez, geçen hafta TV'de "Cassandra Geçidi" adlı filmde Nicole rolünde izledik.

SORUN SÖYLEYELİM

"Annemle babam, televizyon izlerken birkaç kez aynı konuyu tartıştılar. Ben, kimin haklı olduğunu öğrenmek ve ikisine sürpriz yapmak istiyorum. Hani, reklamlarda Gönül Yazar konuşuyor ya, babam "Kendi sesi" diyor, annem ise "Ben onu çok severim, sesini de tanırım, onun sesi değil" diyor. Hangisinin haklı olduğunu yazar mısınız?"

GONCA AYDİL (İzmir)

Önce gerçekten çok sevimli mektubunuz için teşekkür edelim, sonra da sorunuzu yanıtlayalım: TV'deki reklamları seslendirmek için, band yollayıp denetime girmek gerekli...ünlü bir şarkıcı olan, birçok kez TV'de şarkılar söyleyen Gönül Yazar, doğal olarak böyle bir bant yapıp yollamış. Bu durumda, TV'de solo program yapıp 8 şarkı söyleyebilir, kendi programında sunuculuk yapabilir, bir TV filminde oynayabilir ama tek cümlelik reklam metnini seslendiremez. Bu, bir kural... Bu nedenle, "Hayır, onun sesi değil..." diyen anneniz, haklı. Çünkü Gönül Yazar'ı bu reklamda, bir başka sanatçı seslendiriyor.

KISA KISA KISA

HALDUN SAATÇİ (Merzifon): "E.T."nin devamı çevrilmedi. Gerçi filmin yönetmeni Spielberg, "E.T/2'yi yapacağım" demişti ama, henüz bu filme başlamadı.

ZERRİN AKSUOĞLU (İstanbul): Türkân Şoray sinemaya 1961 yılında, "Köyde Bir Kız Sevdim" adlı filme başladı.

NEDİM KARSLI (Ankara): Cüneyt Arkın, "Vatandaş Rıza" adlı filmde yönetmenlik yapmıştı. Sanatçı, bugüne kadar TV filminde oynamadı.

VEDAT SAYAN (Edirne) Duyduğunuzun bir bölümü doğru... Başrolünü **Christopher Reeve**'in oynadığı **"Süperman"** filmini biz yapmadık. İlk **"Süperman"**, yıllar önce Hollywood'da çevrilmişti.

TOLGA BAYSAL (İstanbul) Sorduğunuz sanatçılardan **Cüneyt Arkın** doktor, **Erol Evgin** mimar, **Coşkun Erdem** mühendis, **Can Etili** avukattır.

GÜLTEN AKYAZGAN (Adana) Adana altın Koza Film Şenliği, son kez 1974 yılında yapılmıştı.

TARZAN'A SELAM

KISA bir süre önce ölen Johnny Weismuller'in anısı için yeni bir film hazırlanıyor. Bu filmin özelliği, şu: Weissmuller'in başrolünü oynadığı 12 "Tarzan" filminden uygun bölümler alınacak, bu bölümlerin arasına onun katıldığı bazı toplantılardaki görüntüleri ile hastanede çekilen bazı filmler eklenecek. Normal bir film uzunluğunda olması planlanan filmin adı da **"Tarzan'dan Weissmuller'e Saygılarla"** olacak ve bu film, televizyonlarda gösterilecek.

CHARLİE'NİN MELEĞİ İLE BEYAZ GÖLGE'NİN KOÇU AYNI FİLMDE

KEN Howard'ı, **"Beyaz Gölge"** adlı TV dizisindeki "coach" (koç) rolüyle tanıyoruz. **Jacklyn Smith** ise, yine TV'deki **"Charlie'nin Melekleri"** dizisindeki üç melekten biri... İki ayrı dizinin bu iki oyuncusu, yeni bir TV dizisinde bir araya geldiler. Üç aydan beri çeşitli TV kanallarında gösterilen bu dizide **Jacklyn Smith** genç bir avukatı canlandırıyor. **Ken Howard** ise, ona yardımcı olan bir politikacı rolünde... **"Ben, Melek değilim"** adlı bu TV dizisi, pek beğenilmedi. İzleyenler, **"Beyaz Gölge, çok daha iyiydi. Bu dizi, olsa olsa Charlie'nin Melekleri ile boy ölçüşebilir"** diyorlar.

"YOR" TÜRKİYE'DE ÇEVRİLMİŞTİ

OCAK ayı sonlarında bazı illerde **"Yor"** adlı bir film gösterilmeye başlandı. Bazı sinemalarda iki, üç hafta göserilen bu filmi **Anthony Dawson** yönetmiş, başrollerinde **Red Brown** ile **Corinne Clery** oynamışlardı.

Bizde pek tanınmıyor ama **"Yor"** özellikle İtalya'da çok sevilen bir çizgi roman kahramanı... Tılsımlı bir madalyon sayesinde, zaman içinde gezebiliyor. Bu arada tarihin ilk çağlarından, gelecek yüzyıllara kadar birçok zaman dilimine giriyor, çeşitli serüvenler yaşıyor. Bizim açımızdan **"Yor"**un bir özelliği daha var. Ocak ve şubat aylarında sinemalarda izlediğimiz bu filmin büyük bir bölümü Türkiye'de çevrildi.

UNUTULAN YILDIZLAR

HER zaman "en çok sevilen", "filmleri en çok para getiren yıldızlar gibi soruşturmalar yapılacak değil ya, bazen de tersi yapılır... Bunlardan biri geçenlerde yapıldı. Çeşitli oyuncuların filmlerinin gişe sonuçlarına bakıldı ve tam 17 yıldız "Unutulan yıldızlar" listesinde yer aldı. Durun, bu kadar değil... Bunların içinden üçü özellikle ayrıldı, **Ursula Andress, Ornella Muti** ve **Raquel Welch**... 17 yıldızdan ondördü için "unutulmaya yüz tutan yıldızlar" diyebiliriz ama bu üçü, tamamen unutulup gitmişler... Seyirci artık onların filmlerine en küçük bir ilgi bile göstermiyormuş.

Bu sonuca **Raquel Welch** ile **Ursula Andress** tepki göstermedi. **Ornella Muti** ise, soruşturmayı düzenleyen kuruluşu mahkemeye verdi.

ORMANLAR KRALI ROBİN

YABANCI GÖZÜYLE TÜRKİYE

8

TÜRKİYE YALNIZ İSTANBUL DEĞİL

BIRAKSAM, dostlarım aylarca İstanbul'dan ayrılmayacaklardı. Ama onlara Türkiye'nin yalnız İstanbul'dan ibaret olmadığını söyledim. Ülkede görülecek daha pek çok yer vardı.

JSonunda bavullarımızı toplayıp yola koyulduk. İlk durağımız Bursa olacaktı. Arkadaşlarım yeşiliyle ünlü bu kenti çok merak ediyorlardı.

Bir sabah erkenden otelden ayrılıp Yalova vapuruna bindik. Türkiye'de en çok sevdiğim şeylerden biri, belki de birincisi sabahları denize karşı bir bardak çay içmek... Bu vapur gezilerinde çay içmenin zevki bir başka oluyor doğrusu...

Vapurda bazı Türklerle arkadaş olduk. Birlikte fotoğraf çektirdik. Yarım yamalak öğrendiğim Türkçe'mle onlara ülkeleri hakkında tüm bildiklerimi anlatınca şaşırdılar. Çünkü, ülkelerinin Avrupalı ve Amerikalılar tarafından pek tanınmadığını sandıklarını söylediler. Öyle ki bazı Amerikalılar Madagaskar ile Türkiye'nin farkını bile bilmezlermiş... (Sahi, Madagasgar nerede?)

Ne yazık ki bu söyledikleri yer yer doğruydu. Amerika'da olsun, Avrupada olsun, ilkokuldan başlayarak öğretim birdenbire özel konulara girer ve genel kültür dersleri rafa kaldırılır. Bu nedenle hepimiz, ilkokulda aldığımız genel kültürle yetinmek zorunda kalıyoruz. Bu yüçzden kendi vatandaşlarımızın Üsküdar yakasında Çinli yüzler, çekik gözler aramasına şaşmamak gerek...

Vapur iki büyük adada durunca İstanbul'la ilgili son fotoğraflarımızı da çektik. Daha önce boş bir günümüzde Adalar'a gelmiş faytonla ve eşekle tur yapmıştık. Özellikle burada yediğimiz deniz ürünleri nefisti. Ancak bize balık ve diğer deniz ürünlerinin Karadeniz'den teknelerle Adalar'a getirildiği söylenince şaşırdık. Meğerse Marmara Denizi'ndeki balıklar giderek yok olmaya yüz tutmuş,,,

İki saatlik güzel bir yolculuktan sonra vapurumuz Yalova'ya vardı. Hemen bir otobüse atlayıp bir saat içinde Bursa'ya ulaştık.

Arkadaşlarım geçen üçbuçuk saat içinde acıkmışlardı. Hemen eskiden de tanıdığım bir lokantada, Bursa'nın ünlü **İskender Kebabı**'ndan yedik. Yoğurtlu tereyağ soslu ve salçalı, bu döner kebabı gerçekten çok nefisti.

Yemekten sonra Çekirge'deki otelimize gitmek üzere bir taksiye bindik. Otel'de yüzme havuzu vardı. Ancak dostlarıma yaklaşık ikibin yıllık bir Roma Hamamı'na gitmemizi önerdim. Öğleden sonra kenti gezecek, akşama da hamama gidecektik...

Otele yakın olduğu için kenti gezmeye, önce Atatürk'ün Bursa'ya geldiği zamanlar kaldığı evi görmekle başladık. Türkiye'nin ilk Cumhurbaşkanı ve kurucusu'nun böyle basit ve sade bir evde yaşadığı inanılacak gibi değildi. dostlarıma, Türklerin aslında sade ve alçakgönüllü insanlar olduklarını, lüks ve görkemli yaşama arzusunun geçen yüzyılda Avrupa özentili bir azınlık içinde doğup geliştiğini söyledim.

Muradiye Mahallesi'ndeki **İkinci Murat**'ın evi olarak bilinen evi gezince, bana daha da hak verdiler.

Gerçekten koskoca padişahın yazlık evi iki kat ve toplam dört odadan oluşuyordu. Üstelik oldukça sade bir biçimde döşenmişti.

Aynı sadeliği, camilerde de gördük, türbelerde de... Dostlarım özellikle birbirinden güzel mavinin ve yeşilin farklı tonlarındaki İznik çinilerine hayran kaldılar. Hele **Yeşil Türbe** ve **Yeşil Cami**'deki çinilerin beşyüz yıllık olduklarına inanasımız gelmedi...

Ulu Cami, bence Bursa'nın gözbebeği... Bunu Bursalılar da biliyor olmalı ki, cami gittiğimizde namaz saati olmamasına rağmen kalabalıktı. Bazı yaşlılar kuran okuyor, bazıları da namaz kılıyordu.

Ulu Cami'den sonra Bursa'nın ünlü **Kapalı Çarşısı**'nı gezdik. Arkadaşlarım kente özgü bir ürün olduğunu duyunca birer havlu aldılar kendilerine. Ben de bir bornoz aldım.

Hava kararmadan otele döndük ve sabunumuzu, havlumuzu alıp eski Roma Hamamı'na gittik. Havluyu boşuna getirmişiz. Çünkü içerde zaten havlu veriyorlardı. Soyunup büyük havuzun bulunduğu bölüme girdiğimizde herkes bize uzaydan gelmiş gibi bakıyordu. Dostlarım hem sıkılmış hem de hayal kırıklığına uğramıştı. Gerçekten hamam hem çok kalabalık, hem de çok sıcaktı.

Hamamdakilerin çoğu ya sürekli olarak suya atlayıp çıkan, havuza girenleri tedirgin eden 15-16 yaşında çocuklardı, ya da cilt hastalığı olan yaşlılar... Kısacası, o eski Roma Hamamı'nın rahat, sakin, oturulup sohbet edilen havası gitmiş, İspanya ya da Florida'nın üstüste insan yığılı kalabalık plajlarının görüntüsü gelmişti...

Ertesi sabah erkenden kalkıp teleferikle **Uludağ**'a çıktık. Zirvesinde hâlâ kar bulunan bu dağ gerçekten tertemiz havasıyla bizi büyüledi. Çam ormanları arasında birkaç saat dolaştıktan sonra karnımız açıktı. Hemen oracıkta bulunan kasapların önümüzde kestiği taze etleri mangalda pişirip yedik. Biz, Amerika'da bu tür piknikleri sık yaparız. Ama bizim ülkemizde ne koyun, ne sığır eti bu kadar lezzetli değildir. Sanıyorum bunun nedeni, bizde hayvanların suni yemle beslenmesi, burada ise değişik kokulu doğal otlarla...

SÜRECEK

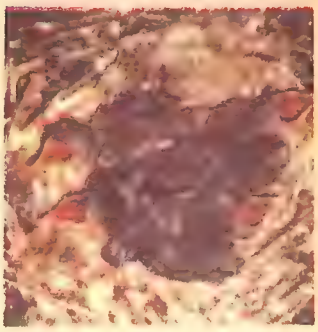

Dokuz farklı kuş türü aynı ağacın dallarında kardeşçe birlikte yaşıyorlar.

KUŞLAR APARTMANI

YUNANİSTAN'da Selânik'in otuz kilometre yakınlarındaki **Koroneia Gölü** kıyısında bulunan bir ağaç tüm görenlerin büyük ilgisini çekiyor. Ekinleri yakılmış tarlaların arasında dev gibi yükselen bu ağaç, halen Avrupa'da birden fazla kuş türünün birlikte yaşadığı tek ağaçtır...

Mart ayı başından haziran sonuna kadar en az dokuz farklı kuş türü 40 metre yüksekliğindeki bu ağacın dallarına yuva yapmaktadır.

Bu durumun en ilginç yanı, kuşkusuz farklı türdeki kuşların aynı ağacın dallarında kardeşçe yuva yapmaları. Böyle bir durum Avrupa'da gerçekten ilk kez görülmektedir.

Yüzlerce kuşu izleyen bilim adamları bir tek ağaçta 71 tane kuş sayabildiklerini belirtiyorlar. Bu konuda çalışan araştırmacılara göre kuşların bu bölgeyi yeğlemesi, yakındaki göl ve gölde bulunan balıklar... **Koroneia Gölü**'nün zengin balık yatakları, 9 ayrı tür kuşun aynı apartmanda yaşamalarına olanak tanımıştır. Öyle ki bazen aynı ağaçta, aynı türden kuşlar bir dalda, bir başka tür kuş da başka bir dalda yuva yapmışlar. Bazen de aynı tür kuşların, önceki yıl bıraktıkları yuvalara, tıpkı yazlığa gider gibi, gidip yerleştikleri görülüyormuş.

Mart ayı sonunda kuluçka mevsimiyle başlayan göç, yavruların büyüyüp, serpilerek ergenleşmesi ve kendilerine yeter duruma gelmelerine dek sürmekte ve daha sonra kuşlar başka başka bölgelere dağılmaktadırlar.

Bir kurama göre, bu ağaç, önce belirli bir tür kuşun yuvası olmuştur. Ancak tükenen ya da sayıları azalan kuşların yerine başka tür kuşlar gelerek eski yuvalara yerleşmiş ve diğer ağaç komşularıyla birlikte yaşamaya başlamışlardır.

METEORTAŞI YATAĞI

AMERİKAN bilim adamları Antartika'da yeni bir meteortaşı yöresi buldular. Geçen hafta bir Sahra Cemiyeti, Washington'daki Ulusal Bilim Kurumu'na telefon ederek, içlerinde çok nadir örneklerin de bulunduğu 31 meteortaşı bulduklarını bildirdi. Meteortaşlarının bulduğu yeri **Pecora Dağları**'nın güney ucundaki Pecora Kayalıklarıydı. Meteortaşı türlerinin 28'i karbon molekülleri içeren ve nadir görülen "**Karbonlu chondritler**" dir. Şimdiye değin karbonlu chondritlerin en büyük tabakası 1969 yılında Avusturalya'nın Melbourne kentinden 85 mil kuzeydeki **Murchison**'da bulunmuştu.

MARS'IN GİZİ NASIL ÇÖZÜLDÜ?

MARS, Dünya'mıza en yakın gezegen; buna karşın, Mars'a gidiş günümüzün en gelişkin uzay araçlarıyla bile 11 ay sürüyor. Uzayda 11 ay, insan için çok uzun bir süre; ancak uzaktan komutalı araştırma gemileri için zaman diye, bir sorun söz konusu değil. Nitekim denebilir ki, Mars hakkındaki bilgilerimizin büyük çoğunluğunu bu gemilerin incelemelerine borçluyuz.

Mars'a ilk uçuş, 1963'de, Sovyet gemisi "Mars 1" tarafından gerçekleştirildi. "Mars 1"le birlikte, insanoğlu ilk kez, bir başka gezegini bu kadar yakından gözleme olanağı bulmuş oldu. Sovyet aracını, Amerikan yapımı "Mariner" izledi ve ardından, "Mars" gemileri iki uçuş daha yaptı.

TARİHÖNCESİ AVCILAR

GÜNEYBATI Tasmania'daki Fraser Mağarasını araştıran arkeologlar, 20.000 yıl önceki insan yaşamına yeni bir ışık tuttular. O zamanlar son buz çağı doruğundaydı. Fraser Mağarası ve Franklin Nehri Vadisinde yapılan son araştırmalar, Tasmania Üniversitesi'nden jeomofolog **Kevin Kiernan** ve Canberra'daki Avusturalya Ulusal Üniversitesi'nden 2 arkeolog tarafından yürütülmektedir.

Son buz çağında, dünyanın bu en güney ucundaki insan yaşamı ile kuzey yarımküredeki yaşam bir paralellik göstermektedir. 18.000 bin yıl önce ilk Tasmania avcıları Antartik kutbuna yakınken, o sıralarda Avrupa'da yaşayan insanlarda büyük kuzey tabakalarına yakındılar. Tasmania avcıları o zamanlar olasılıkla kuzey Avrupa'dakine benzer vadi yamaçlarındaki tunduralarda avlanıyorlardı. Fakat öyle görünüyor ki Tasmania avcıları kuzey ren geyiği yerine esas olarak ufak kangurular (Macropus rufogriseus) avlıyorlardı.

Arkeologlar mağara döküntüleri arasında kemik parçalarıyla birlikte Avusturalya tipinde basit taş aletler ve yongalar da bulmaktadırlar. Mağara döküntüleri arasında ele geçen bu el yapımı aletler bir zamanlar buralarda insanların yaşadığını gösterir. İnsanlar Tasmania'ya ilk kez olasılıkla 23.000-22.000 yıl önce Avusturalya'dan geçtiler, o sıralarda iki kara parçası arasında uzanan geniş buzul parçaları bu insanlara köprü vazifesi görüyordu. Deniz seviyesi de şu andakinden 150 m. ya da daha fazla aşağıdaydı. Kiernan ve arkadaşları o zamanlar Avusturalya'nın bu kesiminde yaşamakta olan keseli hayvanların insanlar tarafından değil de, doğal nedenler tarafından yok edildiği düşüncesindedirler. Fraser Mağarası'nda kazı yapan arkeologlar 75.000 taş alet ve yonga ile 35 kg. kemik parçasının yanı sıra küme halinde birkaç kırmızı toprak parçası bulmuşlardır. Boya amacı ile kullanılmış olabileceği düşünülen bu kırmızı toprak parçalarına rağmen mağaranın duvarlarında herhangi bir resim ya da boya ile yapılmış bir şekle rastlanılmamıştır.

Yaklaşık 10.000 yıl öncesinde Tasmania'da buz tabakaları erimişti ve ada ile anakara doğal buz köprüsünün de erimesi sonucu bir kez daha birbirlerinden ayrılmışlardı. Bu yüzden ada halkı, XVIII. yy. da keşfedilinceye değin dış dünyadan ayrı, habersiz olarak yaşamını sürdürdü. Hatta basit alet teknolojileri bile gelişmeksizin, ilkel bir biçimde kalmıştı.

Keyifli

Süleyman Bulut

DENİZALTI KUŞU

DALGAN kuşunu bilir misiniz? Öbür adıyla denizaltı kuşu yani!

O ne kurnazdır o, o ne ele avuca sığmazdır o. Gözlerinin keskinliği kadar, kulaklarının delik olmasıyla da ünlüdür. En küçük bir çıtırtıda, başı, acaba beni avlamak istiyen mi var diye, dimdik yükselir. Küçücük de olsa bir tehlike sezdi mi,cuuuppp! dalar suya. Yooo, hemen çıkmaz, denizin altında denizaltı gibi hızla ve uzunca yol alabilir. Çünkü, ayak parmakları arası perdelidir dalgan kuşunun.

Bunları durup dururken anlattığımı sanıyorsanız, aldanıyorsunuz. Söylemek istediğim, Keyifli, bu denizaltı kuşlarını bir türlü avlayamıyor, deli olacak bu yüzden. Çünkü, saçmalarım tam başlarına çarpacağı zaman dalıveriyor bu kuşlar. Onların bu kurnazlıklarını çaktıktan sonra, ben de bir numara düşündüm. Keyifli'ye dedim:

— Hiç moralini bozma sen, kırk saçma doldur karnıma, kalk ava gidelim.

— İyi ya, dedi. Kalkıp gittik.

Baktık, denizin üstünde kırk tane dalgan oynaşıp durur. Keyifli nişan aldı. Ben de saçmalarımı uyardım, dedim ki:

— Her biriniz, bir dalganın başını bekleyecek, onlar suya daldılar diye siz de suya dalmayacaksınız. Bekleyeceksiniz, başlarını sudan çıkardıkları zaman... Anladınız değil mi?

Keyifli, tetiğime dokunur dokunmaz, koyverdim gök gürültüsü sesimi. Ortalık buumm! diye inledi, dalgalar da kayboldu suyun yüzünden. Keyifli, bir tane bile vuramadık, diye dövünmeye hazırlanırken, bekle dedim.

Bir süre sonra, dalganlar suyun yüzüne çıkmaya başladılar. Çıkan, saçmayı yedi, çıkan saçmayı yedi. Keyifli, çizmelerini çekip denize girdi, bir bir topladı hepsini. Saydık otuzdokuz dalgan çıktı. Keyifli:

— Eee, kırkıncı dalgan yok, dedi.

Hemen çağırdım:

— Kırkıncı saçma nerdesin?

Kırkıncı saçma, vızt geldi, şarkk! diye namlumun içine girdi. Kırkınca dalgan suyun yüzüne çıkmamışmış, onu bekliyormuş meğer! Kırkıncı dalgandan vazgeçip, otuzdokuzun toplamaya başladı Keyifli.

Bu sırada, dağdan yana koşarak Attirik Ali geldi. Bu Attirik Ali, ilerde başka hiyâyelerini anlatacağım size, müthiş bir atıcıdır. Öyle karavana atmaz ha inandırır sizi. Bizim, otuz dokuz dalgan vurduğumuza inanmadı. Keyifli:

— Bana Keyifli derler Attirik Ali, dedi, ben vururum.

Tabii, orada Keyifli'nin keyfini bozmadım; ama siz biliyorsunuz o otuz dokuzu kimin vurduğunu. Neyse, Keyifli, iyice neşeliydi artık. Attirik'le dalga geçmek için:

— Hadi bakalım,dedi, bir yalan at da inandır bizi.

Attirik Ali, şöyle bir süzdü Keyifli'yi:

Ne yalanından sözediyorsun sen, dedi, şimdi köye nasıl döneceksin onu düşün. Akarçay'ın köprüsünü sel suları götürdü.

— Demeee! diye bağırdı Keyifli, çok telaşlandı. Niye daha önce söylemezsin be kardeşim, diye de çıkıştı Attirik Ali'ye.

Toparlanıp, koşa koşa Akarçay'ın köprüsüne vardık. O da ne? Köprü yerinde durmuyor mu? Soluk soluğa olan Keyifli:

— Attirik Ali, dedi, köprü duruyor ya yerinde?

Gevrek gevrek güldü Attirik Ali:

— İyi ya, dedi, sen benden inanacağın bir yalan istedin, ben de söyledim!

Eh Attirik Ali'yi, böylece siz de biraz tanımış oldunuz!

Resim: Deniz Akşekerci

ANADOLU EFSANELERİ

Yalvaç Ural

PARİS ile OİNEONE

PARİS, **Troya Kralı Priamos**'un oğludur. Ve çok cesur bir insan olmasından ötürü ona bu ad verilmiştir. Başka kaynaklar Paris'in öteki adının da **Aleksandros** olduğunu söylüyorlar. **Paris** sözcüğü, Latin ya da Grekçe bir sözcük değildir. **Halikarnas Balıkçısı,** Paris sözcüğünün Anadolu'nun unutulmuş olan dillerinden birine ait olduğunu söyler. Paris'in öyküsü şöyle: Bir gün **Troya Kralı Priamos**'un bir oğlu dünyaya gelir. (Bu çocuk **Paris**'tir). O gün kâhinler bu çocuğun büyüdüğü zaman Troya'nın başına bir felaket getireceğini, bu nedenle de Troya'nın çökebileceğini Priamos'a söylerler. Kral kâhinlerin sözlerine inanarak oğlu Paris'i bir gece **İda Dağı**'na (Kor Dağı) bıraktırır. Çocuğu, İda Dağın'nın orman perisi olan Oineone görür ve hemen ona âşık olur. Orman perisi de **Paris**'i çok sever ve güzel bir düğünle evlenirler. Ama bir süre sonra Paris güzel **Helen**'i görür, onu kaçırır ve Orman perisi Oineone'den ayrılır. Daha sonra girdiği Troya savaşında dövüşürken **Philokttes**'in attığı zehirli bir okla yaralanıp hastalanır. Hemen **Oineone**'ye koşar, kendisine yardım etmesi için yalvarır. Kendisini bırakıp güzel **Helen**' le birlikte olduğu için ona çok kızgın olan peri kızı ona yardım etmek istemez. Ama daha sonra onun bu zavallı haline daha fazla dayanamayıp acır ve ona yardım etmeye karar verir. **Paris**'i bulmak için Troya'ya gittiğinde onun ölmüş olduğunu öğrenir. Bu acı, orman perisi **Oineone**'yi öylesine yıkar ki, bu acıya daha fazla dayanamayıp kendini öldürür. İşte **Paris**'in öyküsü, önce birbirlerine sırt çeviren ama daha sonra birbirlerinin yardımına koşmak isteyen bu iki gencin lirik öyküsünden kaynaklanır.

Çizen: Nural Birden

Mitoloji Sözlüğü

Helena: *Zeus ile Leda'nın kızıdır. Troia kralının oğlu Paris tarafından kaçırılması, Troia'ya karşı savaş açılmasına sebep oldu. Şairler için Helena, vefasız, baştan çıkarıcı, çok güzel bir kadın sembolüdür.*

İda Dağı: *Troya'da anatanrıça Kybbele'nin oturduğu, Paris'in büyüdüğü yer. Bugünkü Edremit körfezinin kuzeyinde Kaz Dağı.*

Priamos: *Laomedon'un oğlu, Troya'nın son kralı ve Paris'in babasıdır.*

GORDİON

BUGÜNKÜ Polatlı kentinin kuzeyinde **Gordion** adında bir kentin harabeleri vardır. İşte burası **Lyda Kralı Midas**'ın ülkesiydi. Gordion kentinin şöyle bir öyküsü var: Bir gün kentin büyük kâhini, Frigya'nın başına geçecek kralın ertesi gün saman yüklü bir arabayla geleceğini duyurur. Halk bütün gece uykusuz kalarak, başlarına gelecek kralı merakla beklemeye başlarlar. **Midas**'ın babası **Gordion,** bir çiftçidir ve mallarını satabilmek için erkenden arabasına yükleyip kentin yolunu tutar. Kente vardığında pazar yeri bomboştur ve ortalıkta kimseler yoktur. Onu gören halk kâhinin söylediği kralın **Gordios** olduğunu düşünür ve onu kral ilan ederler. Çiftçi **Gordios,** hiç beklemediği anda kral olunca onun her şeyi olan yük arabasını elden çıkarmaya gönlü elvermez ve onu da beraberinde tapınağa götürür ve oraya armağan eder. Arabanın okuna bağlı olan boyunduruk öylesine bir kördüğümle bağlanmıştır ki, onu açacak kişinin değil **Gordion**'da, koca Asya kıtasında bile bulunmayacağı söylenir. Hatta Asya kıtasını bu düğümü çözecek kişi yönetecektir, diye de bir söylenti yayılır. Bir gün **Büyük İskender** kördüğümü çözmek için **Gordion**'a gelir. Bütün uğraşmasına rağmen düğümü çözemez ve kılıcıyla kördüğümü keser. İşte çiftçi **Gordion**'un öyküsü, arabasının boyunduruğundaki kördüğümden kaynaklanarak ta **Büyük İskender**'e kadar varmış ve İskender'in de ilgisiyle günümüze kadar gelmiştir.

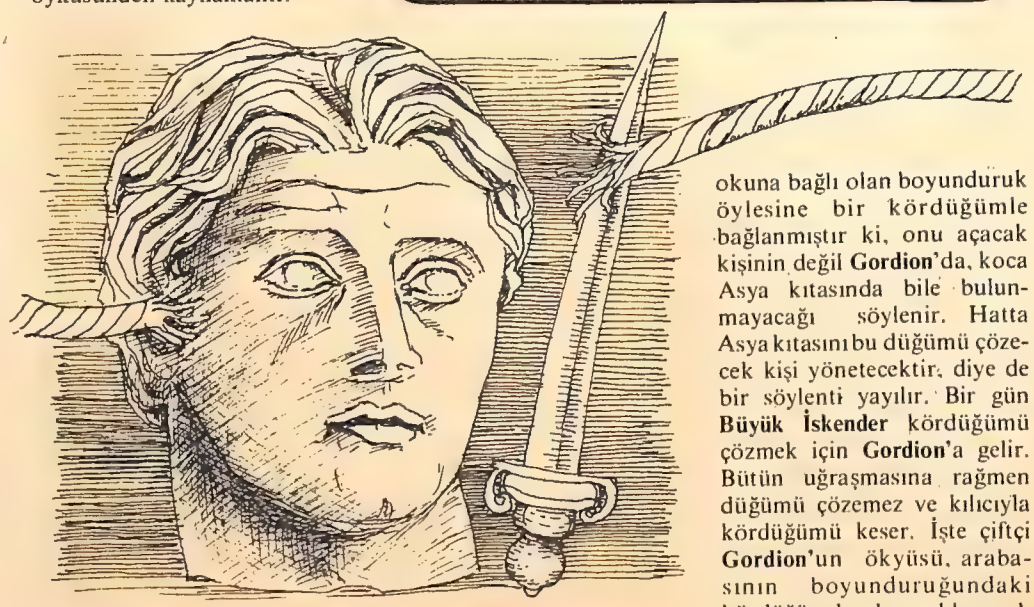

bilmece? bulmaca

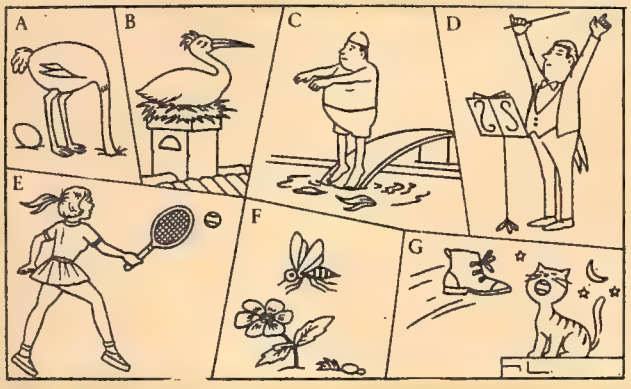

BENZERLİKLER: Üstteki resimler arasında, ikişer ikişer benzeyen yönler var. Onları bulabilir misiniz?

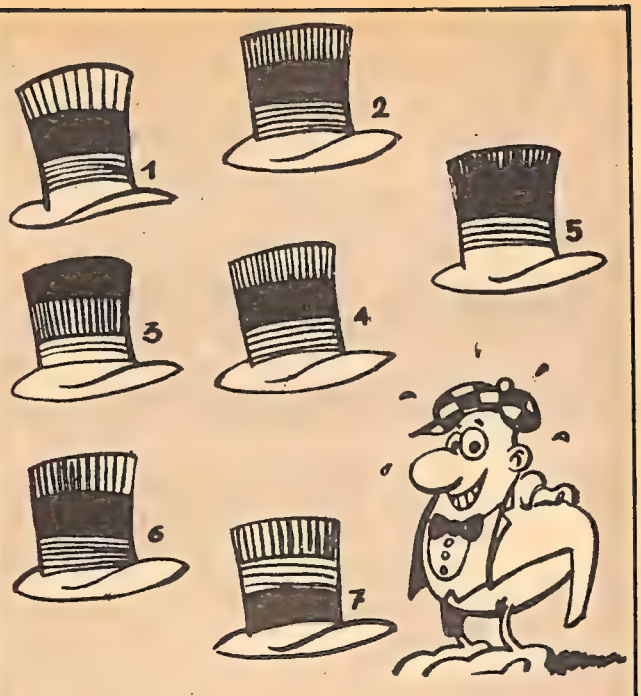

ŞAPKALAR: Yukarıdaki şapkalardan ikisi birbirinin eşi. Acaba onları bulabilir misiniz?

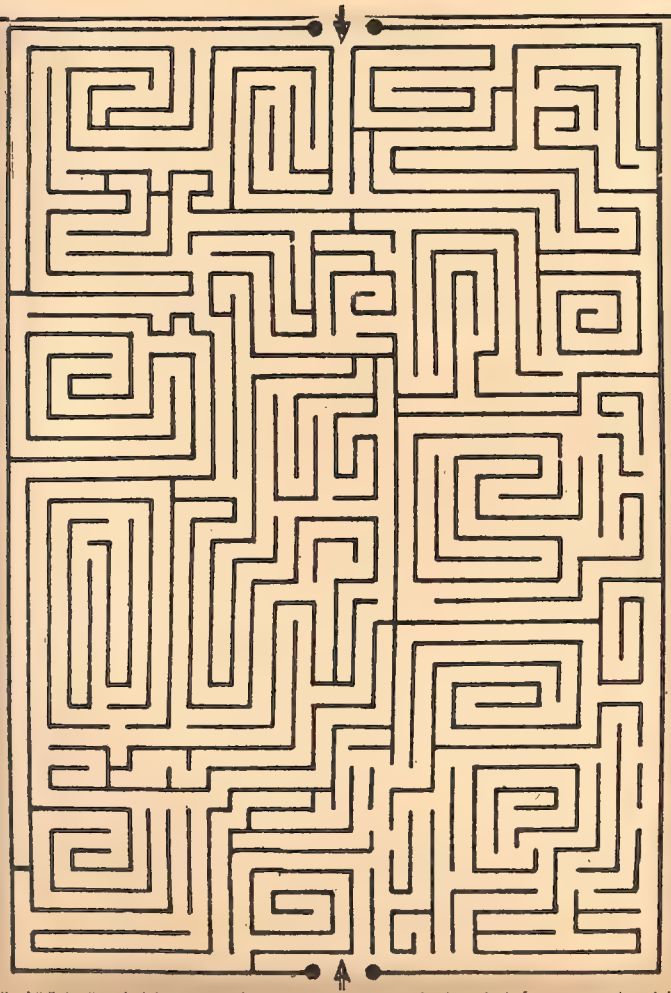

Gördüğünüz labirente alttan ve üstten kaleminizle girerek, hiç geriye dönmeksizin öbür taraftan çıkmaya çalışın...

GEÇEN SAYININ YANITLARI

OKLAR: Dikkat edilirse her hedef tahtasında hedefi bulan oklarla, bulunmayanlar arasındaki fark rakam olarak hedefe yazılmıştır. O halde (5-2 = 3) (?) işaretli yere 3 yazılmalıdır.

10 FARK: 1- Halıdaki noktalı desen, 2- Hintlinin kafasının üstünden çıkan kâğıt, 3- Yılanın kabı, 4- Yılanın üstündeki desen, 5- Arkadaki bambunun yaprakları, 6- Giysideki çizgi , 7- Pencerenin ön kısmı , 8- Arkadaki binanın kapısı, 9- Binanın penceresi, 10- Binanın üstündeki tahta çıkıntı.

SAATLER: Alt soldan ikinci saat.

7 FARK: 1- Adamın saçı, 2- Adamın ceketinin kolu, 3- Kız çocuğunun kurdelesi, 4- Kız çocuğunun çorabı, 5- Saksının üstündeki çizgi, 6- Sandalyenin ayakları arasındaki parmaklık, 7- Duvardaki çerçevenin köşeleri.

UZAY YOLU: Önce 2728 ve 381 arasından geçmeli, sonra 36 ve 894'ün arasından geçip istasyona ulaşır.

BU YUMURCAK AMMA DA KORKUNÇ SESLER ÇIKARIYOR...
GRUFF! GRUFF!
BU DA NE?
BU BEBEK BİR DOMUZ YAVRUSU OLDU!
GRUFF! GRUFF!
KAÇIP GİTTİ. NE SEVİMLİ BİR DOMUZDU. OF TANRIM! NEDİR BU BAŞIMA GELENLER. AMA ALIŞMALIYIM.
NEYE DEVAMLI GÜLDÜĞÜMÜ MERAK ETMİŞDİNİZ DEĞİL Mİ KÜÇÜK HANIM? SÖYLEYEYİM. BÜTÜN BU SAÇMALIKLARA GÜLÜYORUM. BURADAKİLERİN HEPSİ DELİ.
DÜŞESİN DEVAMLI GÜLEN KEDİSİ DEĞİL Mİ BU?
SEN DE DELİSİN BENDE... DELİLERDEN KORKMAN GEREKMEZ.
KORKMUYORUM AMA..?
KÖPEKLER HOŞLARINA GİDEN BİR ŞEY OLDU MU KUYRUK SALLARLAR...
EVET! NE OLMUŞ YANİ.
BENSE TAM TERSİYİM. KUYRUĞUMU SALLAYIP HIRLAMAYA BAŞLADIM MI.
BİLİN Kİ KIZMIŞIM DEMEKTİR. TAM TERSİ GÖRDÜNÜZ MÜ. HERKES GİBİ BEN DE BİR DELİYİM. BU DÜNYADA SADECE DELİLER NORMALDİR.
SEN DE HERKES GİBİ BİR KAÇIKSIN. HARİKALAR DİYARI'NDA KAÇIKLARDAN BOL NE VAR.
İYİ AMA BEN BURADA KALMAK İSTEMİYORUM.
BU TARAFA GİDERSENİZ BİR BUNAK ŞAPKACIYLA KARŞILAŞIRSINIZ. BİR DE ONDAN AŞAĞI KALMAYAN BİR TAVŞAN VAR.
NEDİR BU BAŞIMA GELENLER?

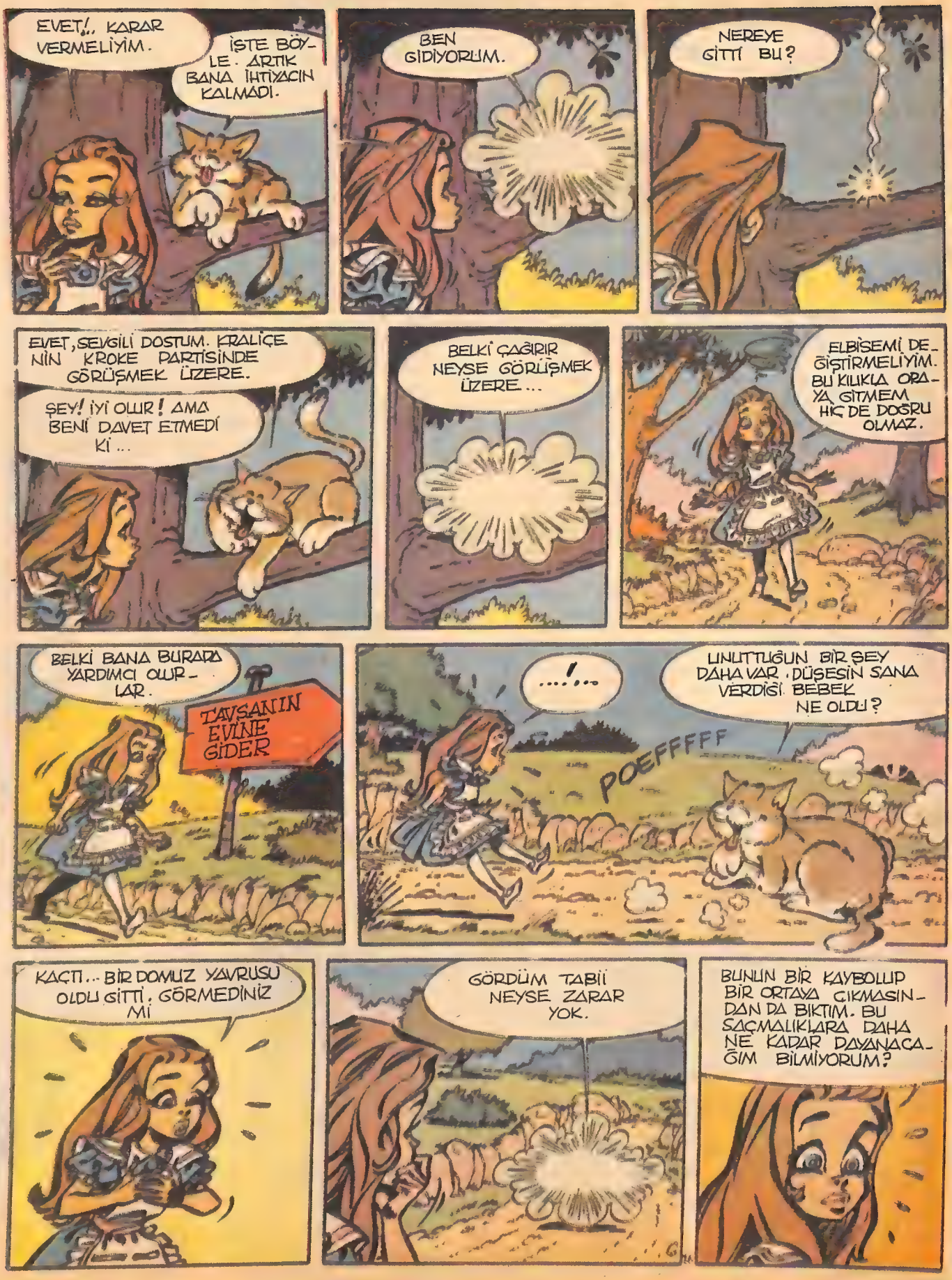
EVET!.. KARAR VERMELİYİM.
İŞTE BÖYLE. ARTIK BANA İHTİYACIN KALMADI.
BEN GİDİYORUM.
NEREYE GİTTİ BU?
EVET, SEVGİLİ DOSTUM. KRALİÇENİN KROKE PARTİSİNDE GÖRÜŞMEK ÜZERE.
ŞEY! İYİ OLUR! AMA BENİ DAVET ETMEDİ Kİ...
BELKİ ÇAĞIRIR NEYSE GÖRÜŞMEK ÜZERE...
ELBİSEMİ DEĞİŞTİRMELİYİM. BU KILIKLA ORAYA GİTMEM HİÇ DE DOĞRU OLMAZ.
BELKİ BANA BURADA YARDIMCI OLURLAR.
TAVŞANIN EVİNE GİDER
...!...
UNUTTUĞUN BİR ŞEY DAHA VAR. DÜŞESİN SANA VERDİĞİ BEBEK NE OLDU?
POEFFFFF
KAÇTI... BİR DOMUZ YAVRUSU OLDU GİTTİ. GÖRMEDİNİZ Mİ
GÖRDÜM TABİİ NEYSE ZARAR YOK.
BUNUN BİR KAYBOLUP BİR ORTAYA ÇIKMASINDAN DA BIKTIM. BU SAÇMALIKLARA DAHA NE KADAR DAYANACAĞIM BİLMİYORUM?

BURADA HER ŞEY NORMAL, ŞİMDİ DE BİR HAYALET KEDİ MUSALLAT OLDU BAŞIMA.
ŞU BEBEK NE OLDU ANLATSANA. BİR DOMUZ YAVRUSU OLDUĞUNU SÖYLEMİŞTİN.
EEEHH!
EVET! BİR DOMUZ YAVRUSU. BANA BAK BİR DAHA KAYBOLACAK OLURSAN SENİ KÖTÜ YAPARIM. SİNİRLERİM TEPEMDE HA!
BEN DE BUNDAN SÖZ EDECEKTİM ŞİMDİ.
?
ŞİMDİ DE VÜCUDU KAYBOLDU. SURATI MEYDANDA. . . .
İNŞALLAH BİR DAHA KARŞIMA ÇIKMAZ.
TAVŞANIN EVİNE GİDER
KEDİ, AKLINDAN ZORU OLAN BİR TAVŞANDAN SÖZ ETMİŞTİ. İNŞALLAH TEHLİKELİ DEĞİLDİR.
O BUNAK ŞAPKACI DA NASIL BİR ŞEY ACABA?
ALT TARAFI BİR TAVŞAN. NE ZARARI DOKUNABİLİR Kİ?
!?.?

AY PARÇASI!
BİR AY PARÇASI KUŞKUSUZ!
HAM HUM ŞARALOP!
TRA LA LA! HU HU HU!
SELÂM BAYLAR. BENİM ADIM ALİCE. GÖRÜYORUM Kİ YEMEĞE OTURMAK ÜZERESİNİZ.
EVET, HER ŞEY HAZIR.
HERŞEY DÖRT DÖRTLÜK HAZIR.
?
ÜÇ KİŞİYİZ AMA, BU EN AZ YİRMİ KİŞİLİK BİR SOFRA.
EVET AMA ŞİMDİLİK.
HEM SONRA SENİNLE DÖRT KİŞİ OLDUK.
ŞEY... AKLIMA GELMİŞKEN SORAYIM. BUGÜN AYIN KAÇI?
ŞEY, YANILMIYORSAM AYIN DÖRDÜ.
HAYAKSİ ŞEYTAN. GENE DALGAYA DÜŞTÜK.
KRALİÇENİN BALOSUNA YETİŞEMİYECEĞİZ. ŞAPKACI DOSTUMUN DALGINLIĞI BU. KRALİÇE ÇOK SİNİRLİDİR. KIZDIĞI İNSANIN BOYNUNU VURDURUR.
BOŞUNA ZAMANINIZI ÖLDÜRMESEYDİNİZ SİZ DE.
BU BOŞ HARCANAN ZAMANLAR HEP ONUN MARİFETİDİR. GEÇEN SEFER DE YEMEĞE DALDIK GECİKTİK.

Sürecek

Dâhiler de Öğrenciydi

GERHARD PRAUSE

THOMAS EDİSON

ÇOK kısa okul yaşamına karşın büyük bir başarı kazananların başında **Edison** gelir. Onun ulaştığı başarı her türlü okul öğreniminin üzerindedir.

Edison, okulu daha ilk günlerden sevmemiştir. Bu konuda daha sonraları şöyle diyecekti: **"Okulla bağdaşamamıştım. Sınıfın her zaman sonuncusuydum. Öğretmenin beni sevmediğini anlıyor, babamın beni aptal sandığını biliyordum."**

Böylece üç ay geçti. Bir gün öğretmen ona sınıf arkadaşları önünde "Kaz kafa!" diyerek azarladı. Sekiz yaşındaki öğrenci çıkıp, eve koştu. Bir daha ne köy okuluna, ne bir koleje, ne de üniversiteye gitti. Gelmiş geçmiş en büyük bulucu oldu. Bugün Thomas Alva adı belki bilinmeyebilir. Ama buna **Edison'u** eklersek, bütün dünya tanır.

1847-1931 yılları arasında yaşamış olan **Edison,** binlerce patentin sahibidir. **Edison,** önce kömür tozlu mikrofonu buldu. Bu buluş A.G. **Bell'in** yaptığı ilk telefonda aşama yaptı, bunu silindirli fonograf 1881'de Paris'teki Uluslararası Elektrik Sergisi'nde gösterilen ampul, buhar makinesine bağlı akım üreteci ve 1882'de New York için yapılan genel elektrik fabrikası izledi. Film tekniğinde de "kinematograf" adlı gereçle ilkler arasına girdi. Beton dökme yöntemini ve akümülatörü geliştirdi. Bunlar önemli buluşlarıdır.

Okulla bağdaşamayan **Edison'un** eğitimini annesi üzerine aldı. Zaten o tarihlerde yasal bir zorunluk yoktu. Üstelik annesi onu daha iyi anlıyor, isteklerini yerine getiriyordu. Ama yine **Edison,** 19 yaşında bile mektuplarını noktasız, virgülsüz, yazı kurallarına uymadan yazıyordu.

Bu arada annesi oğluna Gibbon'uny **"Romanın Çöküşü"**nü, Hume'un **"İngiltere Tarihi"**ni, Sear'ın **"Dünya Tarihi"**ni okutuyor, klasik yapıtları, bu arada Shakespeare ve Dickens'ı onunla birlikte okuyordu.

Bir gün ona **"Doğa Felsefesi Okulu"** adlı kitabı verdiğinde tam anlamıyla bir alevi ateşlendirmiş oldu: **Edison,** kitapta yazılı deneylerden başlıcalarını kendi kendine yapmaya kalkıştı.

Bunu fizik ve kimya konularındaki kitaplar izledi. Annesi ve babası evin altında bir laboratuvar yaptılar. Alva, bütün gün orada kalıp deneylerini sürdürdü.

On iki yaşında kendi kendine telgraf yapıp çalıştıran **Thomas Alva,** artık para kazanmaya karar verdi. Oturdukları kasabanın treninde çalışmaya koyuldu. Sabah erkenden trene binip yolculara meyve, kuruyemiş, şekerleme ve gazete satıyor, akşam treniyle dönüyordu. Trenin bitişik kasabaya gidiş dönüşü arasındaki bu çalışmada, arada durmadan okuyordu.

Artık okumak da yetmiyordu ona. Gazeteci olmaya karar verdi. Hurdacıda bulduğu eski bir baskı makinesini yük vagonlarına yerleştirdi. Yol boyu yazıyor, diziyor, basıyor ve küçük gazetesini yolculara satıyordu. Gazetedeki tren şirketi ilanları, tarife değişiklikleri ve birkaç siyasal haber vardı. Bunlarda başarılı değildi. Ama ondaki enerji, buluş ve yeteneği hatta dehasını göstermesi yönünden önemliydi.

Birkaç yıl sonra telgrafçı olarak çalışmaya başlayan **Edison,** bir fare tutma gereci buldu. Telgrafhanede farelerin çokluğu onu bu buluşa yöneltmişti. Gereç iki aküye bağlanmış iki maden levhadan oluşuyordu. Farenin sonu ön veya arka ayaklarıyla iki levhaya birden değişine bağlıydı. Bu gereç onu dünyaya tanıtacak binlerce buluşun ilkiydi.

Edison, çok kısa okul yaşamına karşın büyük bir başarı sağlamış olanlara bir örnektir. Bu kümeye Alfred Nobel, Andrew Carneğie, Abraham Lincoln, Charles Dickens, Mark Twain, Benjamin Franklin, Charlie Chaplin ve Jean Jacques Rousseau'yu da katabiliriz.

Edison'un okula çok az gidebilmesi büyük bir şanssızlık. Ama bu eksik bırakılmadı. Okul yaşamını çok disiplinli bir şekilde evinde sürdürdü **Edison.** Bilime olan tutkusu öncelikle annesi tarafından desteklendi. Annesi ona gereksinimi olan bir okul yarattı.

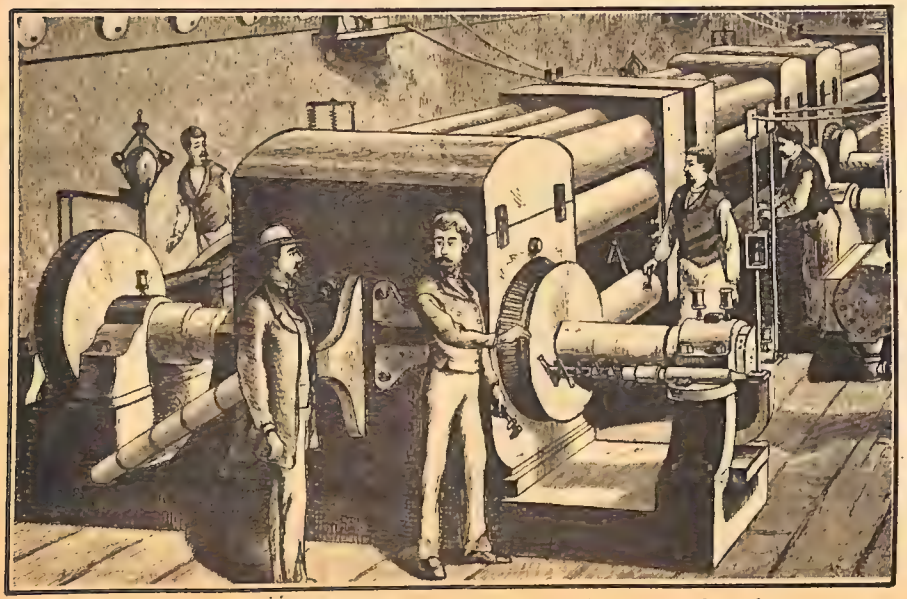

Thomas Edison, 1881 yılında New York'da elektrik santralı üzerine çalışmalar yapmıştır.

Bu sizin sayfanız. Resimlerinizi, karikatürlerinizi, şiirlerinizi bekliyoruz.

OKURDAN OKURA

ÖĞRETMENİM

Gül, yüzünden güller açsın
Yurda, yararlı bir insansın
Sınıfa girince
Kim der, bize günaydın
Sevgi dolu ellerle
Kim okşar başımızı
Benim canım öğretmenim
Bilemezsem kızmazsın
Güzel güzel anlatırsın
Karnemi alırken
Heyecanımı paylaşırsın
Benim canım öğretmenim
Bilsen seni ben
Nasıl severim
Dünyalara sığmazsın
Benim canım öğretmenim.

Fatma AYERDEN

ÇOCUKLUK

Nasıl oynardık bıkmadan
Çocukluk yıllarımda
İçiçe güzelliğiyle doğanın
Bzlerden bebek yapardık
Nasıl oynardık nasıl
Sevinç içinde.

Geri gelseydi o günler
O bitmeyen sızılarım bir geçse
Dönebilsem çocukluk günlerime
Yittiğim dünya içinde.

Çocukluğumu alsaydım avuçlarıma
Geri geleceğini bilseydim eğer
Birleşirdim türkülerde
O sevgi oyununda.

Hurisev GÜLŞEN

SEVİYORUM

Seviyorum, seviyorum.
Güzelliklerini seviyorum.
Güzel kokulu kırlarını,
Ormanlarını seviyorum.

Pırıl pırıl kentlerini,
Güzel denizlerini,
İstanbul'unu,
Temiz havanı seviyorum.

Temiz göllerini,
Senin insanlarını,
Sabahın canlılığını,
Seviyorum.

Mehmet Ali COŞKUN

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiyenin her köşesinden arkadaşlar edinmek isteyen okurlarımız, bu köşeden yararlanabilirler.

NİLGÜN UZUN: 13 yaşındayım. Orta okul 2. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim kartpostal, pul,ansiklopedi, sigara ve kibrit kutuları kolleksiyonları yapmaktır. Boş zamanlarımı ders çalışarak ve televizyon izleyerek geçiririm. Arzu eden arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Bağlarbaşı sok. Bağlarbaşı apt. No: 32/8 Abidinpaşa/ANKARA

ÜNAL IŞILAK: 12 yaşındayım. Orta birinci sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim arasında pul kolleksiyonu yapmak, televizyon izlemek gelir. Biraz da maç hastasıyımdır. Yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Kuyuyacı Cad. İncili Sok. No: 38/14 Etlik/ANKARA

HALİL BAŞOĞLU: 13 yaşındayım. Özel zevklerim arasında kitap okumak, spor yapmak başta gelir. Ayrıca pul ve para kolleksiyonu yaparım. Yaşıtım olanlarla yazışmak istiyorum. Adres: Sadık Başoğlu eliyle Güneysu/RİZE

AHMET ÖVER: 13 yaşında yım. Özel zevklerim arasında müzik dinlemeyi, kitap okumayı, gezmeyi severim. Ayrıca kartpostal, pul ve para kolleksiyonu yaparım. Yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Bahariye B. Blok Daire: 7 Eyüp/İSTANBUL

ESMA ÇELİK: 15 yaşındayım. Özel hobilerim arasında müzik dinlemek, spor yapmak (basketbol, voleybol) Ev ve el işiyle, gezmeyi severim. Yaşıtım olan veya yaşımdan büyük olanlarla yazışmak istiyorum. Adres: Kayhan Mah. Zafer Sok. No: 13 Söğüt/BİLECİK

MEHMET ÖZGÖR: 13 yaşındayım. Orta okul 2. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim pul biriktirmek, bisiklet ve motosiklet yarışları yapmaktır. Yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyoruf . Adres: Korkuteli Matador Ekmek Fabrikası yanı No: 9 kat: 2 Korkuteli/ANTALYA

DOĞAN KARAKILIÇ: 11 yaşındayım ve ilkokul sona gidiyorum. Başlıca meraklarım bisiklete binmek, kitap okumak, dama oynamak ve çeşitli sporlar yapmaktır. Yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Fatih Sok. Şekerhane Mah. No: 4/2 Alanya-ANTALYA

ÖZCAN EREN: Orta ikiye gidiyorum. Basketbol oynamayı , müzik dinlemeyi ve kitap okumayı severim. Yazışmak istiyorum. Adres: Eskihisar yolu üzeri No: 18 Tel: 25 58 Gebze/İZMİT

AHMET TÜRKER GÖZAY: 9 yaşındayım. İlkokul 4. sınıfa gidiyorum. Özel meraklarım kitap okumak, sinema ve tiyatroya gitmek, pul kolleksiyonu yapmaktır. Yaşıtım olan kız veya erkek arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Gazi Mah. İlhan Akgün Cad. No: 58/9 Silifke/İÇEL

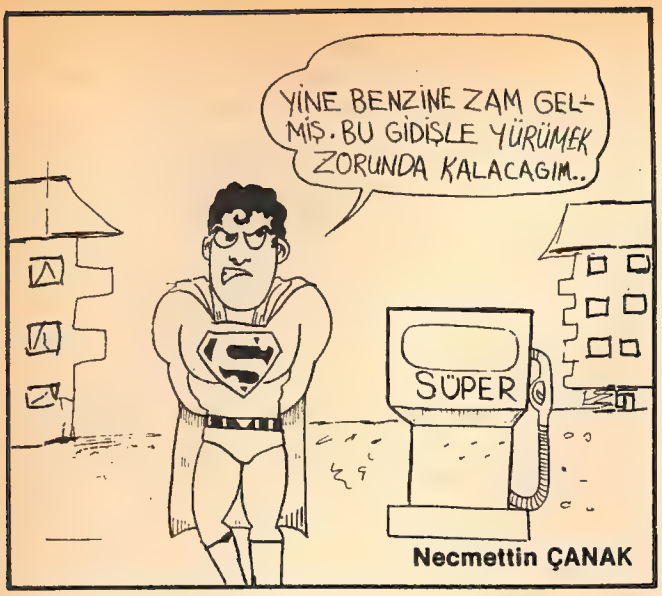

Necmettin ÇANAK

GERÇEKLER

Bahçemde açan kır çiçekleri,
Sevmesem bana küserler belki,
Onlara verecek kadar sevgi,
Bende olacağı çoktan belli.

Çiçekler kadar insanlar,
Hayatımın her safasında,
Okulda, caddede, yolda,
Onlardır mutluluğu taşıyanlar.

Gerçekten kaçma hiçbir zaman
Doğru olursan hep sensin yaman,
Yalancıysan acı günlerle dolan
Bir sonsuzluk uykusuna yatarsın inan

Bu sözlerle gerçekleşen eller,
Tarlalarda bağlarda bahçelerde,
Topraklarını karış karış beller
İnançları sonsuzdur esse de yeller

Halit BUZLUK

BİR ÖYKÜ

AVUKAT MEHMET

Mehmet küçük bir çocuktu. O ileri görüşlere sahipti. Daha şimdiden herkesi eleştirir, çok çok sorular sorardı. Amaç avukatlık mesleğine hazırlanmaktı. Evet bu mesleği kafasının bir yerine yerleştirmişti. Bu meslek kendisine abisinin Avukat olmasından yansıyordu. Kafasında "Acaba olabilir miyim?" sorusu vardı. Çalışırsam başarırım diyordu. Bu düşüncelerin sahibi Mehmet 3. sınıfa gidiyor. Öğretmenleri hem onun çalışkanlığına hem de maviş gözlerine hayranlardı. Annesi ve babası onun avukat olmasını zevkle istiyorlardı. Bir sene evvel babası Almanya'ya gitmiş, orada kaza geçirerek ölmüştü. Babası öldü diye kendisinin amacı yıkıldı demek değildi. Babasına verdiği sözü yerine getirmek istiyordu.

Babası öldükten sonra annesi bir işe girerek çocuğunun okumasını ve bir mesleğinin olmasını istedi. Mehmet ilkokulu bitirdikten sonra ortaokula devam etti. Sabahları okula gidiyor, öğleyin çalışıyor, akşamleyin ders çalışıyor ve yorgun bir halde uyuyordu.

Çalışmak... Çalışmak... Çalışmak...

Bütün işi çalışmak olan günlerin ardından istediği amaca kavuşarak babasına verdiği sözü yerine getirdi ve mutlu oldu.

Melek KARAKUZULAR

FIKRA

HALDEN HABER...

Memleketinden uzak bir şehirdeki medreselerden birinde çalışan Hoca'nın biri sılasına dönerken yolda bir hana indi. O sırada hancı ile karısı soğan ekmek yemedeydi. Hoca seslendi:

"Haydi bakalım hancıbaşı! et, pilav, ekmek isterim... Baldan da haberin olsun!"

Bu sözleri işiten hancı şu karşılığı verdi:

"İşte soğan, işte ekmek...Halden de haberin olsun!"

GÜZEL MAZERET

Ahmet arkadaşı Ali'ye sormuş:

"Niçin bir gün okula geliyor, iki gün gelmiyorsun?"

Şu olmuş Ali'nin cevabı:

"Hiç gelmemek canımı sıkıyor da ondan..."

Zeynep KOÇKAYA

MADENDEKİ ESRAR
5

"Bunun Morgan olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu Gwyn.

"Evet, dikkatli olmalıyız. Adamlarına artık ondan bahsetsen iyi olacak."

"Bunu yapmak istemiyorum ama-" Gwyn Joe'ya bunları söyledikten sonra isteksizce ekibine doğru döndü.

"Gareth Morgan bizi izliyor olabilir, arkadaşlar. Eğer onu görürseniz yakalayıp bana getirin. Onunla konuşmak istiyorum."

"Aman dikkatli olun," diye ekledi Joe. "Silah ya da tehlikeli bir şey taşıyor olabilir."

Artık eski demiryoluna iyice yaklaşmışlardı. Önlerindeki eski binanın damı yok olmuştu. İçi ise eski vagonlarla doluydu. Bunların çoğu tekerleksizdi. Bir kısmı da yan yatmış yerde duruyordu. Çevredeki tuğla duvarlarda yüzlerce delik açılmıştı.

"Onu buralarda bulamayacağız," dedi Joe.

Hep birlikte Johnnie'yi izlemeye devam ettiler. Dehlizin ağzına geldiklerinde Gwyn Joe'ya dönerek çocuk ne olacak? "dedi. "Onu yanımızda götüremeyiz. Burada bırakmak da olmaz. Gareth Morgan her an ortaya çıkabilir."

"Haklısın. Belki de buraya bizden daha önce varmıştır. Hatta yola bir miktar patlayıcı madde yerleştirmiş de olabilir. Gidip bir bakayım. Bu arada siz girişe pek pazla yaklaşmayın."

Genç gazeteci dehlizin ağzına doğru tırmanıp içeri girdi ve temkinli adımlarla karanlık yolda yürümeye başladı.

Beş altı metre kadar sonra tavan birdenbire alçalınca ayakta yürümesi olanaksızlaşmıştı. Yer kaya parçacıklarıyla kaplıydı ve yukarıdan durmadan su damlıyordu. Duvarlardaki ve tavandaki her girintiyi lambasıyla aydınlatıyor, adımlarını atmadan önce basacağı yeri dikkatle inceliyordu. Otuz kırk metre kadar ilerledikten sonra dehlizin ağzına geri döndü.

"Hiç bir şey bulamadım", dedi Gwyn'e. "Ama, Morgan daha sonra, hepimiz içeri girdikten sonra bir şeyler yapmaya çalışabilir."

"Hepimizi öldürmeye çalışacağını mı düşünüyorsun?" diye haykırdı Gwyn.

"Neden olmasın? Ivor Evans'ı öldürmeyi kafasına koyduğuna göre bu uğurda her şeyi yapabilir. Bir akıl hastası o."

"O halde polise haber vermeliyiz."

"Vaktimiz yok. Ben Johnnie'yle ilgilenir Morgan'ı beklerim. Eğer Cliff Williams da benimle kalabilirse-"

"Elbette. Üstelik uzun süre yalnız kalmayacaksın. Kurtarma ekibinin şefine bir mesaj bırakmıştım. Alır almaz dosdoğru buraya gelecek."

Gwyn daha sonra cebinden bir tebeşir çıkardı.

"Bu yolu bilmiyorum. Ama, ara yollara rastlayacağımız kesin. O yüzden geçtiğimiz yerleri işaretleyeceğim."

"Güle güle Gwyn," dedi Joe. "Şansınız açık olsun."

Kurtarma ekibi dehlize girmişti. Ekipteki son madenci de karanlıkta kaybolduğunda Cliff, "Şimdi ne yapacağız?" diye sordu.

"Lambanı söndür ve mümkün olduğunce sessiz ol."

Cliff söylenileni yaptı. Joe da lambasını söndürdü. Çevreleri o kadar karanlıktı ki burunlarının ucunu bile göremiyorlardı. Gözleri karanlığa biraz alıştığında Joe dehlizin ağzına yakın bir yerde bir tuğla yığını olduğunu farketti. Johnnie'nin elini tuttu.

"Tuglaların arkasına saklanacağız. Ama, ses çıkarmak yok."

Tuğlaların arkasına yerleşip beklemeye başladılar. Dehlizdeki ayak sleri artık duyulmaz olmuştu. Ansızın birkaç metre uzaklarında, tuğla duvara bir demir parçası çarptı. Bunu başka sesler izledi. Joe meraklanmaya başlamıştı. Gareth'in gelişini zamanında farkedememekten korkuyordu.

Birdenbire az ötelerinde bir lamba yandı. Işık birkaç dakika kadar tuğla yığınını aydınlattı. Joe ve yanındakiler nefeslerini tutmuş bekliyorlardı. Ardından ışık dehlizin ağzına doğru yöneldi ve önlerinde bir karaltı göründü.

Joe, "Sakın hareket etmeyin," diye fısıldadı. Bunları söyledikten sonra da olanca gücüyle karaltıya doğru haykırdı.

"Eller yukarı! At silahını!"

Gareth Morgan şaşkınlık içinde bir çığlık attı ve lamba tuğla yığınını bir kez daha aydınlattı. Joe kıpırdamadan bekliyordu. Gareth ansızın bir kahkaha patlattı.

"Bu eski bir hile. Silahlı olmadığını biliyorum. Üstelik yanımda galinyit var, Bay Brook. Galinyitin ne olduğunu biliyor musunuz? Çok tehlikeli bir patlayıcıdır. Çok ama çok tehlikeli."

"Elli kişinin hayatını kurtarabilmek için ölmeye hazır olmadığını mı sanıyorsun?" diye seslendi Joe.

"Hazır olduğunuzu biliyorum, Bay Brook. Herkes sizin ne kadar cesur biri olduğunuzu biliyor. Ama, şu anda yanınızda küçük bir çocuk var."

Joe Johnnie'nin kıpırdadığını hissetti ve eliyle çocuğun ağzını kapattı.

"Yanılıyorsun Morgan. Ben aptal değilim. Johnnie'yi emin bir yere sakladım. Ayrıca yanında galinyit olduğuna da inanmıyorum. Sen de aptal sayılmazsın. Yanında patlayıcı madde taşımaya cesaret edemezsin."

Joe bunları söyledikten sonra fırlayıp lambasını açtı. Gareth o kadar şaşırmıştı ki başını hızla geriye attı. Bu arada miğferi fırlamış ve lambası sönmüştü. Ellerinin de boş olduğu görülüyordu. Üzerinde parlayan ışık öylesine güçlüydü ki kendisinin bir şey görebilmesine imkân yoktu. Gareth gözlerini ışıktan kaçırmaya çalışarak kendini yere attı ve bir tuğla kaptı. Sonra da bunu bütün gücü ile genç gazeteciye doğru fırlattı. Joe acıyla haykırdı ve sırtüstü yere yuvarlandı.

Birkaç dakika kadar sonra koltuk altlarına doğru giren elleri hissetti. Gözlerini araladığında Cliff'le karşılaştı. Johnnie de korku dolu gözlerle onu seyrediyordu. "Bir şeyim yok," dedi Joe kendine gelmeye çalışırken. "Gareth Morgan nerede?"

"Bilmiyorum," diye karşılık verdi Cliff. "Lambayı yaktığımda ortadan kaybolmuştu."

Dehlizin ağzına doğru baktılar. Acaba Gareth Morgan orada mı saklanıyordu?

BÖLÜM DÖRT

JOE ve Cliff lambalarını dehlize doğru tuttular. Gareth ortada yoktu. Ama, beş altı metre kadar sonra yol kıvrıldığından pek fazla ilerisini de göremiyorlardı. Durup içeriye kulak kabarttılar. Çıt çıkmıyordu.

"Burası tekin değil," dedi Joe. "Eğer Morgan hâlâ dışarıdaysa galinyit alıp gelebilir. Artık her türlü tehlikeyi göze alacaktır. Onun deli olduğundan en ufak bir kuşkum yok."

Dehlizin ağzından ayrılıp otuz kırk

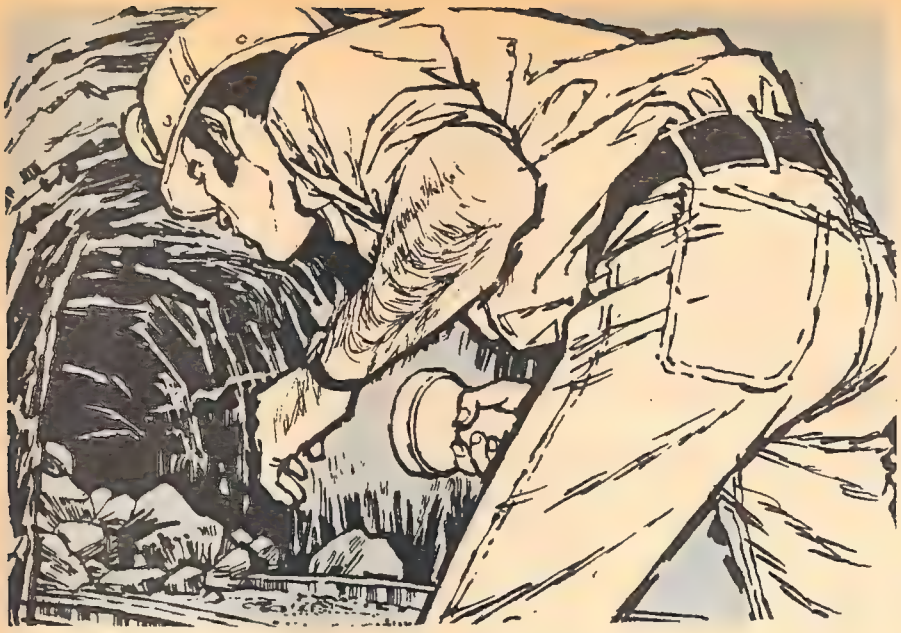

Joe ve Cliff lambalarını dehlize doğru tuttular. Gareth ortada yoktu. Ama, beş altı metre kadar sonra yol kıvrıldığından pek fazla ilerisini de göremiyorlardı.

metre kadar yürüdüler. Joe Cliff'e dönüp, "Johnnie'yi lokantaya geri götür," dedi. "Polise de haber ver. Yollara barikat kursalar iyi olur. Morgan kurtulmayı başarabilirse kasabadan hatta ülkeden ayrılmaya çalışacaktır. Her şeyi anlat. Ben şimdi onu aramaya gidiyorum."

"Burada kalıp sana yardımcı olmayı yeğlerim," dedi Cliff.

"Ben de seninle birlikteyken kendimi daha emin hisserdiyorum," diye söze karıştı Johnie.

"Hayır. Her ikiniz de gitmelisiniz. Cliff, lambanı gene kapat ve olabildiğince sessiz olmaya çalış."

Cliff lambasını kapattı. Az sonra Johnni'yle birlikte karanlıkta gözden kaybolmuştu. Onlar gittikten sonra Joe usulca dehlizin ağzına doğru yürüdü. Çevresinden gelen seslere kulak kabartıyor ve son derece temkinli bir biçimde ilerliyordu. Bu şekilde kat ettiği otuz kırk metre genç gazeteciye üçyüz beşyüz metre gibi gelmişti. Dehlizin ağzına geldiğinde lambasını kapattı. Sonra bir kez daha tuğla yığınının ardına saklandı. Beş dakika kadar bekledi. Bu arada en ufak bir şey dahi olmamıştı. Ay hâlâ bulutların arkasındaydı. Ansızın yağmur yağmaya başladı.

Acaba Gareth Morgan madene girmiş miydi? Durum öyle gibi görünüyordu. Joe en sonunda ayağa kalkıp lambasını yaktıktan sonra dehlize tırmandı ve içeri girip yürümeye başladı. Giderek madenin derinliklerine doğru ilerliyordu. Bir ara bir madencinin bir zamanlar kendisine söylemiş olduğu sözleri anımsadı: "Eğer bir madende kaybolacak olursan daima rüzgârın geldiği yöne doğru yürü. Bu yolunu uzatabilir ama, sonunda çıkışı bulursun. Oysa şu anda içeriye haca pompalayacak makinalar ne de erişilecek çıkıslar vardı.

Joe, Yorkshire tepelerindeki mağaraları keşfetmişti. Birçok dar ve uzun geçitten emekleyerek yürümek zorunda kalmıştı. Önceden yer altında kimseyi kovalamamıştı. Her köşe başına gelişinde, kalbi duracak gibi oluyordu. Bir keresinde önüne bir kaya düşünce, kendini yüzüstü yere attı.

Sonunda Gwyn'in tebeşir işaretlerini gördü. İşaretler sağı gösteriyordu. Yerdeki kayaların arasında, pırıl pırıl kömür parlıyordu.

Joe hiç hareket etmeden bir süre durdu. Sonra sola döndü. Önüne başka bir dönemeç çıktı. "Gareth buradaysa beni göremez. Lambamın ışığı gözlerini kamaştıracak." Ama Gareth orada değildi. Yol dümdüz yirmi metre kadar devam ediyordu. Sonra yeni bir dönemeç çıktı önüne.

Her adım atışında, Joe'nin miğferi tavana vuruyordu. Ayağı birkaç kez yerdeki taşlara takıldı, neredeyse düşüyordu. Son kösteklendiğinde düştü de. Tam ayağa kalkacakken, ensesinde iki güçlü el hissetti.

"Pek akıllı değilsiniz Bay Brook. Bu yolu izleyeceğinizden emindim. Karşıki köşede bekleyip, sizi izledim."

Joe hareket etmedi. "İşin bitti Gareth, polis seni bekliyor. Kaçamazsın."

"Yanılıyorsunuz Bay Brook!" diye yanıtladı Gareth. "Kaçacağım. Ben onlardan daha akıllıyım. Bay Evans'dan bile daha akıllıyım. Beş gün içinde Bay Evans ölmüş olacak!"

"Beni nasıl öldüreceksin? diye sordu Joe. "Herhalde zor olmaz. Bacağımı kırdım."

Gareth bir süre için bu yalana inandı, ellerini Joe'nin boynundan çekti. Joe bütün gücüyle onu itti. Gareth yere yuvarlandı. Joe üzerine atlayınca, dövüşmeye başladılar.

Gareth çok güçlüydü. Yerde yuvarlandılar. Miğferleri başlarından çıktı, lambaları söndü. Çevre tamamen kararmıştı, ama dövüşmekten vazgeçmediler. Joe ayaklarını kullanmıyordu. Joe'nin ağır ayakkabıları bedenine her vuruşta, Gareth acıyla inliyordu. Gareth parmaklarıyla Joe'nin gözlerini bulmaya çalışıyordu. Kayalara takılan giysileri, paramparça oldu. Joe'nin yüzü ter içinde kalmıştı.

Birden bir hava akımıyla ikisi de yere yuvarlandı. Kayalar tavandan kopup yere düştüler. Tavanın bir kısmı çökmüştü. Joe'nin ağzına ve burnuna toz doldu, nefes alamıyordu.

"Gareth!" diye bağırdı Joe. "Orada mısın?"

"Evet," dedi zayıf bir ses.

"İyi misin?"

"Hayır."

"Yol tıkandı. Kavga edecek miyiz?"

Cevap yoktu.

"Her ikimiz de ölmeden önce, beni öldürmek istemez misin?"

"Saçmalama!"

"Öyleyse ne yapacaksın?"

"Yardım bekleyeceğim."

"Ya polis? Onları da bekleyecek misin?"

"Burada böyle ölmek istemiyorum."

Belki bu yoldan başka bir kapıya çıkabiliriz."

"Hayır. Burasının kapıya çıktığını sanmıyorum."

"Kibritin var mı?"

"Hayır. Hem yere gaz döküldüğü olabilir. Tepeden çıkmaya çalışacağım."

"Çıkış bulursan ne yapacaksın?"

"Bekle de gör."

Joe eliyle yan duvarları yokladı. Sonra geri geri yürüdü. Gareth'in kendisine kayaları atmasından korkuyordu. Gerçekten de Gareth kayaları yuvarlamaya başladı. Yolda korkunç bir ses vardı. Etraf toz dumanı içinde kalmıştı. Joe ağzını ve burnunu kapadı. Sonra derin bir sessizlik oldu.

"Hâlâ yaşıyor musun Brook? " diye bağırdı Gareth.

Joe cevap vermedi. Yere düşen bir taş tam kulağının yanından geçmişti.

"Eğer ölmüşsen şanslı sayılırsın Bay Brook," diye devam etti Gareth. "Burada fazla hava kalmadı. Yavaş yavaş öleceğiz."

SÜRECEK

küçük Burcu'nun SERÜVENLERİ

Burcu Okulda

Burcu'nun Serüvenleri dizisinin bu ikinci kitabında küçük Burcu, sizleri okul yaşamının ilginç olaylarla dolu güzel günlerine götürecek, hoşça dakikalar yaşamanızı sağlayacaktır.

Büyük boy, başsan başa renkli
Kalıcı Kapaklı 150 TL

Milliyet YAYINLARI

Burcu Okulda çıktı

CİMCİMCE

Çok tuhaf bir durum bu... Kulaklarım zonkluyor... Üşüyor ve titriyorum, annem ateşimi ölçtü! Çok yükselmiş! Doğru yatağa! Marş, marş!..
UİK
İLK BAŞTA SEVİNME-DİM DERSEM YALAN OLUR... ÇÜNKÜ ERTESİ GÜNÜ SÖZLÜ SINAV VARDI VE BÖYLECE BEN DE SIYIRMIŞTIM... AMA SONRA ANNEM DOKTORU ÇAĞIRDI VE BU KEZ DOKTORUN SINAVINDAN KAÇAMADIM...
AĞZINI AÇ DEDİĞİM ZAMAN, AÇ! OLUR MU CİMCİME? "AAA" DE BAKAYIM!
MMMG!
OF!
"OF" DEĞİL, "AAA" DİYECEKSİN!
ÜŞÜTMÜŞ, BAYAN! KÖTÜ BİR ÜŞÜTME!..
DOKTOR BİR REÇETE YAZDI. ABİM DE ECZANEYE GÖTÜRÜP İLAÇLARI ALDI...
UOAAAH
ECZANE

HER BEŞ SAATTE BİR FİTİL, HER DÖRT SAATTE BİR HAP... PASTİLLER HER ÜÇ SAATTE BİR, ŞURUP İKİ SAATTE BİR... ATEŞ ÖLÇME HER SAAT BAŞI...
YA DAKİKA BAŞI NE YAPILACAK? GARGARA MI?
HADİ BAKALIM, ŞU ANTİBİYOTİKİ YUT.
ÖNCE ANTİPATİKİ YUTALIM, SONRA UZAY KAPSÜLÜNE BİNİP, GARGARAYLA GIRGIR GEÇELİM VE TERMOMETRO TÜNELİNE GİRELİM.
BİRKAÇ GÜN SONRA BİRAZ DÜZELMİŞTİM. ANNEM İLAÇLARI KOMODİNİN ÜZERİNE KOYMUŞTU: ALMAM GEREKTİĞİNDE BENİ UYARIYORDU YALNIZCA...
ÖNCE ŞU FİTİLİ TAK, SONRA ŞURUBU İÇERSİN...
PEKİ, ANNE!
İÇEMEDİĞİM ŞURUPLARI, KUŞUYA VERİYORDUM...
BUNU İÇERSEN SAĞLIKLI VE AKILLI...
VIYK!
FİTİLLERİ DE SEVMİYORDUM ONLARI DA ANNEMİN ÇİÇEĞİNİN SAKSISINA KOYUYORDUM, OLUP BİTİYORDU..
GÜZEL ÇİÇEK! BUNDAN SONRA NE BAŞIN AĞRAYACAK, NE DE BOĞAZIN!
YALNIZ YATAKTA CANIM SIKILIYORDU... BEREKET VERSİN MIYMIY ÖĞLEDEN SONRALARI GELİP BENİ YOKLUYORDU...
MERHABA CİMCİME! SANA ÖDEVLERİNİ GETİRDİM.
MERHABA MIYMIY! ÖDEVİ DÜŞÜNEN KİM? BEN, CANIMIN DERDİNDEYDİM!
2
DAHA SONRA HAPLARLA OYNAMAYA BAŞLADIK... FUTBOL MU İSTERSENİZ, ARTIK NE İSTERSENİZ...
BAK MIYMIY! ŞİMDİ SANA NASIL GOL ATACAĞIM! GÖRECEKSİN!
HASTA OYMASAYDIN SANA GÖSTEYİYDİM....

GÖZLÜKLÜ BİLE BENİ GÖRMEYE GELDİ...
HASTA MISIN?
EVET!
GEÇENLERDE TELEVİZYONDA OYNAYAN FİLMİ GÖRDÜN MÜ?
HAYIR!
O FİLMDE DE SENİN GİBİ BİR HASTA VARDI...
FİLMİN SONUNDA ADAMIN DİŞLERİ BÖYLE TAKIRDAMAYA BAŞLADI...
VE KÜTT DİYE DÜŞÜP...
ÖLÜVERDİ!..
HASTA OLDUM DİYE ÖLMEM GEREKMEZ. ÖLÜRSEN, BENDEN DAHA YAŞLI OLDUĞUN İÇİN SEN ÖNCE ÖLÜRSÜN!
TOPU, TOPU İKİ AY DAHA YAŞLIYIM!
GÖZLÜKLÜYLE HER ZAMAN KAVGA ETMEZDİK...OYUN OYNADIĞIMIZ DA OLURDU...ÖZELLİKLE PİŞTİ!..
AL SANA VALE! BEN KAZANDIM!
UFF!
GİTMEDEN ÖNCE ONA BİR ARMAGAN VERMEK İSTEDİM...
AL BUNLARI! BU HAPLARDAN YİRMİ TANESİNİ BİR KIZILDERİLİYE VERİRSEN ÖLÜR!
BU KADAR ZEHİRLİ Mİ SAHİ?
ANNEMİN TALİHİ VARMIŞ Kİ ÖLMEDİM, İYİLEŞTİM... ÜSTELİK O İLÂÇLARIN HİÇBİRİNİ ALMADAN... İLÂÇLARI ALANLARIN DURUMUNU BİR GÖRECEKTİNİZ!
GRATT GRATT
ÖRNEĞİN KUÇU, SURUBU İÇİNCE KAŞINMAYA BAŞLADI...
GRATT GRATT.
YA ANNEMİN ÇİÇEĞİ?...
GÜZELİM ÇİÇEK, NE OLDU?
BEN ENÇOK VERDİĞİM HAPLARI SAPANTASI OLARAK KULLANAN GÖZLÜKLÜNÜN HIŞMINA PENCEREDE AĞZI AÇIK UYURKEN UĞRAYAN...
KOMŞUMUZUN KEDİSİNE ÜZÜLDÜM...

TARİHİN EN ESKİ ISINMA DÜZENİ

İLK insan doğayla kucak kucağa yaşadı. Doğaya biçim veremediği için, doğa ona biçim verdi. Sıcağına, soğuğuna göğüs gerdi. Ayak uyduramadığı zaman yaşamı son buldu. Mağaralarda, ağaç kovuklarında yaşaması bunun göstergeleridir.

İlk insanın giyinmeye, daha doğrusu örtünmeye başlamasıyla, soğuk iklimde "ısınma" isteği de ortaya çıkmış oldu. Bir rastlantı sonucu ateşin bulunuşu, hem kendisine lezzetli yemekler yeme olanağı verdi, hem de ısınma yolunu açtı.

Zamanla insan, bu bir rastlantı sonucu bulunan ateşin gücünü, çeşitli alanlardaki etkileri denetim altına aldı. Isınma araçları yaptı. Tarihte "merkezi ısınma" diyebileceğimiz ilk ısıtma düzeni Anadolu'da yapılmıştır.

Milattan önce 1200 yıllarında yapılan bu ısıtma düzeni, bir kral sarayının ısıtılmasında kullanılmıştır. Güneybatı Anadolu'da hüküm sürmüş olan Kral Arnzawa'nın sarayı geniş bir alanı kaplıyordu. Bunun tek bir merkezden ısınması bodrum düzeyinde açılan kanalların, saray dışında yakılan ateşten sıcaklık gönderme biçimindeydi. Bu düzen, gerçi ısının her odaya aynı derecede ulaşmasını sağlamıyordu. Ama başka bir ısınma araçına da gereksinim duyurmuyordu.

Tarihte ısınma düzeni olarak Çin ve Tibet'te döşemealtı ısınmanın da kullanıldığı, bu tarihin de günümüzden 4500 yıl öncelerine rastlandığı sanılmaktadır.

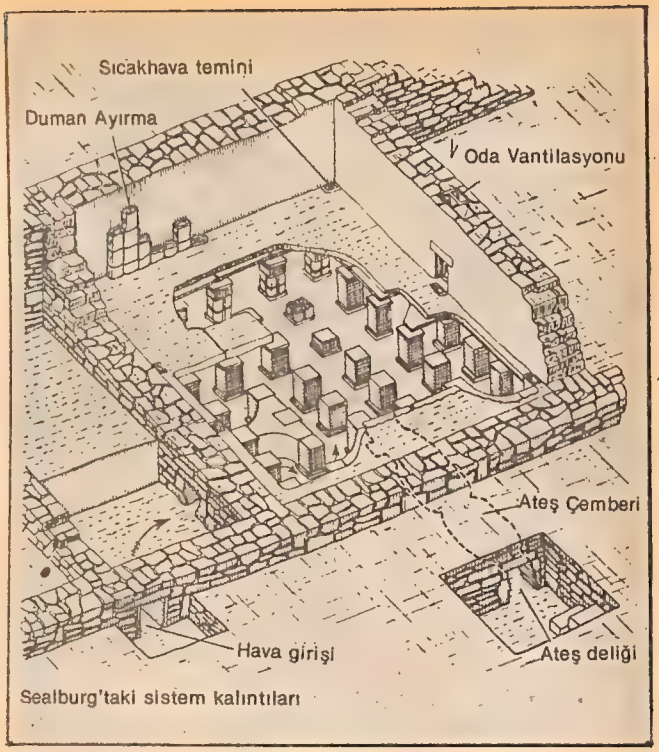

Sealburg'taki sistem kalıntıları

Roma Hamamları da alttan merkezi ısıtma yöntemiyle ısıtılırdı...

BİRAZ SONRA...
ALİDE GELİYOR. HEM DE TEK BAŞINA!
İŞTE, SİZE İSTEDİĞİMİ YAPABİLİRİM BAY MORANE. BİLL ONU AMELİYAT MASASINA YATIR!
DIŞARIYA DOĞRU İLERLE.
NE OLUYOR! GERİ DÖN!
BENİ DUYUYOR MUSUN? GERİ DÖN!..
HÂLÂ DIŞARIYA DOĞRU GİDİYOR.
DUR, DİYORUM SANA!
BU DA NE DEMEK OLUYOR?

BİZE SAHİP OLACAĞINI SANDIN DEĞİL Mİ?

ÇABUK PEŞİNE DÜŞ. KAÇIRMAYALIM ŞUNU!

SİZE BUNU PAHALI ÖDETECEĞİM!

BEN ÖLÜMSÜZÜM!..

BİRAZ SONRA...

İKİNCİ KEREDİR BUNU TEKRARLIYOR. AMA TUZAĞINA DÜŞMEYECEĞİZ.

BU KEZ ONLARI BAŞKA BİR SÜRPRİZ BEKLİYORDU. AŞAĞI İNDİKLERİNDE ALDE'UN YERİNDE YELLER ESİYORDU.

İŞTE, DÜŞTÜĞÜ YER. KAN LEKESİ VAR BURDA.

BU İŞİ YAPANLAR BELLİ OLDU!

KURBAĞA ADAMLAR ONU BAŞKA YERE GÖTÜRDÜLER.

NEREDEN ANLADIN?

BİRİNCİ AUDE KUMLARDA KAYBOLDU. İKİNCİYİ KURBAĞA ADAMLAR TAŞIDILAR. ONUN BU SIRRINI MUTLAK AYDINLATACAĞIM...

BİR İNSAN BİRKAÇ KEZ ÖLMEZ!

BUNUN BİR AÇIKLAMASI MUTLAKA VAR.

TEK ÇAREMİZ VAR. O DA ŞATOYU ATEŞE VERMEK.

FAZLA OYALANMADAN SATOYA DÖNDÜLER...

FAKAT İÇERİYE GİRİNCE TUZAĞA DÜŞTÜKLERİNİ FARKETTİLER...

MMM

KAPI KAPANMIŞ İÇERDE HAPİŞ KALMIŞLARDI...

YAPACAK BİR ŞEY YOK. BU VAMPİRLER SATOSUNDA KAPALI KALDIK.

KURBAĞA ADAMLARIN İŞİ BU!

İŞTE ORADA!..

O SIRADA BİR BAŞKA KÖŞEDE...

THOMAS GUERET. ÇABUK KALK.

GÖREVİNİ BİLİYORSUN. İŞİNİ BİTİR VE ÇABUK DÖN!

Sürecek

mmmmm... MİS SÜT...
şimdi meyveli
MUZLU, HİNDİSTAN CEVİZLİ

Yeni MİS süt
MUZ Aromalı

Yeni MİS süt
HİNDİSTAN CEVİZİ Aromalı

Bu yıl gençlerin yeni bir tutkusu var. Yeni, meyveli MİS SÜT. Enerji, sağlık ve coşku...

Meyveli lezzetli serinlik... Muzlu, hindistan cevizli MİS SÜT.

MİS süt

gençliğin yeni tutkusu.

Türkbank Çocuk Tiyatrosu 23 yaşında

Yine her Cumartesi ve Pazar
tüm çocukların sevinç ve mutluluğu olacak...

Türkbank Çocuk Tiyatrosu, tam 23 yıldır olduğu
gibi, bu yıl da yepyeni oyunları

"ÇAKMAKTAŞI"

ile sizlerle birlikte.

Çocuklar, Türkbank Çocuk Tiyatrosunda buluşalım.

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK
"İKİNCİ ADRESİNİZ"

İŞGÜDER